

Brüssel, 26. juuni 2018
(OR. en)

10295/18

Institutsioonidevaheline
dokument:
2016/0397 (COD)

SOC 427
EMPL 348
CODEC 1113

MENETLUSE TULEMUS

Saatja:	Nõukogu peasekretariaat
Saaja:	Delegatsioonid
Eelmise dok nr:	10052/18
Komisjoni dok nr:	15642/16 + ADD 1-ADD 8
Teema:	Ettepanek: EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 883/2004 sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise kohta ja määrust (EÜ) nr 987/2009, milles sätestatakse määruse (EÜ) nr 883/2004 rakendamise kord (EMPs ja Šveitsis kohaldatav tekst) – Üldine lähenemisviis

Delegatsioonidele edastatakse lisas eespool nimetatud määruse eelnõu, mille suhtes tööhõive, sotsiaalpoliitika, tervise- ja tarbijakaitseküsimuste nõukogu leppis 21. juuni 2018. aasta istungil kokku üldise lähenemisviisi. Eelmise versiooniga (dokumendi 10052/18 lisad) võrreldes tehtud muudatused on **paksus kirjas**.

Eelnõu:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega muudetakse määrust (EÜ) nr 883/2004 sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise kohta ja määrust (EÜ) nr 987/2009, milles sätestatakse määruse (EÜ) nr 883/2004 rakendamise kord

(EMPs ja Šveitsis kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 48,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust¹,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

- (1) Uuendatud sotsiaalkindlustuse koordineerimise eeskirju hakati kohaldama alates 1. maist 2010 määrustega (EÜ) nr 883/2004 ja (EÜ) nr 987/2009.

¹ ELT C ..., ..., lk ...

- (2) Kõnealuseid määruseid on ajakohastatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2012. aasta määrusega (EL) nr 465/2012, et täiendada, selgitada ja ajakohastada teatavaid sätteid, eelkõige kohaldatavate õigusaktide ja töötushüvitiste valdkonnas, ning teha tehnilisi kohandusi viidetes siseriiklikele õigusaktidele, mis on esitatud lisades.
- (3) Hindamistest ja aruteludest sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise halduskomisjonis on ilmnenu, et pikaajalise hoolduse hüvitiste, töötushüvitiste ja perehüvitiste valdkonnas peaks ajakohastamise protsess jätkuma.
- (4) On jätkuvalt oluline, et koordineerimiseeskirjad peaksid sammu areneva õigusliku ja sotsiaalse taustaga, hõlbustades veelgi kodanike õiguste kasutamist, tagades samal ajal õigusliku selguse, finantskoormuse ausa ja õiglase jagamise hõlmatud liikmesriikide asutuste vahel, haldusliku lihtsuse ja eeskirjade täidetavuse.
- (5) Määruses (EÜ) nr 883/2004 sätestatud võrdse kohtlemise põhimõtet kohaldades tuleb järgida Euroopa Liidu Kohtu praktikat. Kohus tõlgendas nimetatud põhimõtet ning määruse (EÜ) nr 883/2014 ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/38/EÜ (mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide² territooriumil) seoseid oma otsustes kohtuasjades C-140/12 *Brey*, C-333/13 *Dano*, C-67/14 *Alimanovic*, C-299/14 *Garcia-Nieto* ja C-308/14 *komisjon vs. Ühendkuningriik*.

² ELT L 158, 30.4.2004, lk 77.

- (6) Pikaajalise hoolduse hüvitised ei ole seni selgesõnaliselt lisatud määruse (EÜ) nr 883/2004 sisulisse kohaldamisalasse, kuid nende põhimõtteline koordineerimine haigushüvitiste puhul kohaldatavate eeskirjade kohaselt põhjustab õiguslikku ebakindlust nii asutustele kui ka pikaajalise hoolduse hüvitiste taotlejatele. Vaja on välja töötada stabiilne õigusraamistik, mis sobiks pikaajalise hoolduse hüvitiste käsitlemiseks käesoleva määruse raames, milles jätkatakse reeglina nende koordineerimist haigushüvitistena, ning lisada selliste hüvitiste selge määratlus ja loetelu.
- (7) [...]
- (8) Töötushüvitiste valdkonnas tuleks kindlustusperioodide liitmist käsitlevaid eeskirju kohaldada ühetaoliselt kõigis liikmesriikides.
- (8a) Välja arvatud määruse (EÜ) nr 883/2004 artikli 65 lõikes 2 ja artikli 65 lõikes 2a osutatud täielikult töötute piiriüleste töötajate puhul tuleks selleks, et tagada töötaja isiku ja töötushüvitist pakkuva liikmesriigi tööturu vahel tõeline seos, seada perioodide liitmist käsitlevate töötushüvitise andmise eeskirjad sõltuvusse tingimusest, et kindlustatud isik on kõnealuses liikmesriigis viimati täitnud vähemalt ühe kuu pikkuse kindlustus-, töötamis- või füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsemise katkestusteta perioodi ning seeläbi panustanud kõnealuse liikmesriigi töötushüvitisskeemi rahastamise varem kindlaks määratud perioodi vältel. Vastasel juhul tuleks lugeda pädevaks eelviimane liikmesriik, kus asjaomane isik täitis viimati vähemalt kolme kuu pikkuse kindlustus-, töötamis- või füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsemise perioodi, kui asjaomane isik täitis sellise perioodi nimetatud liikmesriigis. Sellisel juhul peaks registreerimine viimase kindlustuse liikmesriigi tööhõivetalitustes evima sama mõju, kui registreeritus selle liikmesriigi tööhõivetalituses, kus töötaja isik oli eelnevalt kindlustatud. Selliste juhtumite puhul, kui isik ei ole sellist perioodi nimetatud liikmesriikides täitnud, tuleks lugeda pädevaks liikmesriik, kus isik on täitnud kindlustus-, töötamis- või füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsemise perioodi kõige hiljem.

- (9) Selleks et parandada nende töötute võimalusi, kes liiguvad teise liikmesriiki töö otsimise eesmärgil ja nende väljavaateid tööturule naasmiseks ning lahendada oskuste mittevastavuse probleem piiriülel, võivad liikmesriigid otsustada kasutada võimalust pikendada töötushüvitiste ülekandmise kestust kuni kõnealuse isiku hüvitise saamise õiguse lõppemiseni.
- (10) On vaja tagada piirialade ja piiriüleste töötajate võrdsem kohtlemine, tagades, et nad saavad töötushüvitisi oma viimase tegevuskoha liikmesriigis, tingimusel et nad on täitnud kõnealuses liikmesriigis vähemalt kolme järjestikuse kuu pikkuse kindlustus-, töötamis- või füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsemise perioodi.
- (10a) Luksemburgi tööturгу iseloomustavad mitmed iseärasused. Riigi kogutööhõives on väga suur osakaal piirialatöötajatel, mis on oluliselt suurem kui ühegi teise liikmesriigi piirialatöötajate osakaal töötavas elanikkonnas. Piiriala- ja piiriüleste töötajaid käsitlevate uute õigusnormide kehtestamine paneb Luksemburgi riiklikule tööhõiveametile hinnanguliselt väga suure halduskoormuse, kuna sellega suureneb märkimisväärselt nende piirialatöötajate arv, kellele on amet pädev asutus. Seepärast on asjakohane anda Luksemburgile täiendav üleminekuperiood, mille jooksul jätkatakse määruse (EÜ) nr 883/2004 artiklite 65 ja 86 ning määruse (EÜ) 987/2009 artiklite 56 ja 70 nende sätete kohaldamist, mis kehtisid enne [määruse (EL) xxxx jõustumise kuupäev], et asjaomasel liikmesriigil oleks võimalik teha talle vajaliku aja jooksul ettevalmistavaid samme praeguselt reguleerimisraamistikult uutele õigusnormidele sujuvaks üleminekuks ning oma sotsiaalkindlustussüsteemi kohandamiseks.**
- (11) Selleks et võtta perehüvitiste diferentseeritud lisahüvitise arvutamisel arvesse Euroopa Liidu Kohtu otsust kohtuasjas C-347/12 *Wiering* jagunevad sama liiki hüvitised kahte kategooriasse: rahalised perehüvitised, mille põhieesmärk on asendada teenimata sissetulekut lapse kasvatamise ajal ning kõik muud perehüvitised.

- (11a) Rahalised perehüvitised, mille põhieesmärk on osaliselt või täielikult asendada teenimata sissetulekut või sissetulekut, mida isik ei saa lapse kasvatamise ajal teenida, on välja töötatud selliselt, et need vastaksid vanema isiklikele ja individuaalsetele vajadustele vastavalt pädeva liikmesriigi õigusaktidele, ja seega eristatakse neid teistest peretoetustest, kuna nende eesmärk on hüvitada vanemale saamata jäänud sissetulek või palk lapse kasvatamise aja jooksul ning mitte katta üksnes perekonna üldväljaminekuid.
- (12) Selleks et määrust (EÜ) nr 883/2004 saaks õigeaegselt ajakohastada riigi tasandil toimunud arengutega, tuleks Euroopa Komisjonile anda õigus võtta vastu õigusakte vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 290 seoses määruse (EÜ) nr 883/2004 ja määruse (EÜ) nr 987/2009 lisade muutmisega. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil, ja et kõnealused konsultatsioonid viidaks läbi kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes sätestatud põhimõtetega³. Eelkõige selleks, et tagada delegeeritud õigusaktide ettevalmistamises võrdne osalemine, peaksid Euroopa Parlament ja nõukogu saama kõik dokumendid liikmesriikide ekspertidega samal ajal ning nende ekspertidel peaks olema pidev juurdepääs komisjoni eksperdirühmade koosolekutele, millel arutatakse delegeeritud õigusaktide ettevalmistamist.
- (13) Selleks et toetada liikmesriike nende jõupingutustes võitluses pettuste ja vigade vastu koordineerimiseeskirjade kohaldamisel, on vaja kehtestada täiendav lubav õiguslik alus, et hõlbustada nende isikute isikuandmete töötlemist, kelle suhtes kohaldatakse määrusi (EÜ) nr 883/2004 ja (EÜ) nr 987/2009. See võimaldaks võrrelda liikmesriigi pädevate asutuste valduses olevaid andmeid teise liikmesriigi valduses olevate andmetega, et tuvastada vigu ja ebatäpsusi, mis vajavad täiendavat uurimist.
- (14) [...]

³ ELT L 123, 12.5.2016, lk 1–14.

- (15) Eesmärgiga kiirendada dokumentide kontrollimist ja tagasivõtmist pettuste ja vigade korral, on vaja tugevdada koostööd ja teabevahetust väljastava asutuse ja tagasivõtmist taotleva asutuse vahel. Kui esineb kahtlus dokumendi kehtivuses või tõendusmaterjali õigsuses, on liikmesriikide ja asjaomaste isikute huvides, et asjaomased asutused jõuaksid kokkuleppele mõistliku aja jooksul.
- (15a) Seoses dokumentidega, mis puudutavad omaniku suhtes kohaldatavaid sotsiaalkindlustuse õigusakte, tuleks kehtestada üksikasjalik koostöömenetlus juhtumiteks, kui nimetatud dokumentide kehtivuse suhtes esineb kahtlusi. Samuti on vaja näha ette täiendavad tagasiulatuvust käsitlevad eeskirjad juhtumiteks, kui dokument võetakse tagasi või seda parandatakse. Siia kuuluksid näiteks olukorrad, mille puhul hõlmatud liikmesriigid peaks kaaluma dokumendis käsitletavate osa või kõigi perioodide puhul määruse (EÜ) nr 883/2004 artiklil 16 põhineva kokkuleppe sõlmimist.
- (16) Et tagada koordineerimiseeskirjade tõhus ja tulemuslik toimimine, on vaja selgitada eeskirju selliste töötajate suhtes kohaldatavate õigusaktide kindlaksmääramisel, kes tegutsevad kahes või enamas liikmesriigis, et tagada suurem võrdsus tingimustega, mida kohaldatakse ühte liikmesriiki majandustegevuse eesmärgil saadetud isikute puhul.
- (16a) Lisaks tuleks tugevdada teise liikmesriiki saadetud töötajate seost päritoluliikmesriigi sotsiaalkaitsesüsteemiga, nähes ette minimaalse varasema süsteemi kuulumise perioodi.

- (17) Euroopa Komisjonile tuleks anda rakendamisvolitused, et tagada ühetaolised tingimused määruse (EÜ) nr 883/2004 artiklite 12 ja 13 rakendamisel ja määruses (EÜ) nr 987/2009 sätestatud sissenõudmist käsitlevad eeskirjade rakendamisel. Neid volitusi tuleks kasutada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määruse (EL) nr 182/2011 (millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes)⁴ artikliga 5.
- (18) Kui liikmesriik ei suuda tähtaja jooksul teatada keskmist aastast kulu isiku kohta igas vanuseklassis konkreetsel võrdlusaastal, tuleb ette näha alternatiivne võimalus, et liikmesriigid võivad esitada nõuded kõnealuse aasta kohta, tuginedes vahetult eelnenud aasta keskmistele kuludele, mis on avaldatud Euroopa Liidu Teatajas. Mitterahaliste hüvitiste kulude tagasimaksmine kindlaksmääratud summade alusel peaks olema võimalikult lähedane tekkinud tegelikele kuludele; seepärast tuleks teatamiskohustusest tehtav erand heaks kiita halduskomisjonis ning seda ei tohiks kasutada kahel järjestikusel aastal.
- (19) Seega tasaarvestust, mida kohaldatakse juhul, kui liikmesriigi õigusakte kohaldatai ajutiselt vastavalt määruse (EÜ) nr 987/2009 artiklile 6, tuleks laiendada ka teistele juhtumitele, kui asutusel puudus pädevus hüvitiste maksmiseks või sissemaksete saamiseks. Sellega seoses on vaja lõpetada siseriikliku õiguse piiravate sätete kohaldamine, tagamaks, et asustevahelist tagasiulatuvat lahendamist ei takistaks mis tahes sobimatud tähtjad, mis on sätestatud siseriiklikes õigusaktides, ning samas tuleks kehtestada ühtne kolmeaastane aegumistähtaeg, mida hakatakse arvestama alates käesoleva määruse artikli 5 lõikes 2 ja artikli 6 lõikes 3 osutatud dialoogi algusest, tagamaks, et kõnealune vaidluste lahendamise menetlus ei kahjustuks.

⁴ ELT L 55, 28.2.2011, lk 13.

- (20) Tõhus sissenõudmine on vahend kuritarvituste ja pettuste ennetamiseks ning viis, kuidas tagada sotsiaalkindlustussüsteemide sujuv toimimine. Määruse 987/2009 IV jaotise III peatükis sisalduvad tagasinõudmise menetlused tuginevad menetlustel ja eeskirjadel, mis on sätestatud nõukogu direktiivis 2008/55/EÜ⁵. Kõnealune direktiiv on asendatud direktiiviga 2010/24/EL vastastikuse abi kohta maksude, maksete ja teiste meetmetega seotud nõuete sissenõudmisel,⁶ millega kehtestati ühtne juriidiline dokument täitemeetmete jaoks ning nõuetega seotud dokumentidest ja vahenditest teavitamise tüüpvorm. Määruse nr 987/2009 artikli 86 lõike 3 kohaselt toimunud sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise halduskomisjoni läbivaatamise käigus pidas enamik liikmesriike kasulikuks kasutada täitmisele pööramist lubavat ühtset juriidilist dokument, mis sarnaneb direktiiviga 2010/24/EL kehtestatud. Seetõttu on vajalik, et vastastikuse abi eeskirjad sotsiaalkindlustusega seotud nõuete sissenõudmisel kajastaksid direktiivis 2010/24/EL sätestatud uusi meetmeid, et tagada tõhusam sissenõudmine ning koordineerimiseeskirjade sujuv toimimine.
- (21) Et võtta arvesse õiguslikke muutusi teatavates liikmesriikides ja tagada õiguskindlus sidusrühmadele, tuleb määruse (EÜ) nr 883/2004 lisasid kohandada,
- (22) Samal ajal kui osa käesoleva määruse sätteid saab kohaldada viivitamata, kuna need ei vaja rakendamiseks täiendavad meetmeid, on asjakohane näha teatavate käesoleva määruse sätete jaoks ette kuupäev, mis võimaldaks nende sätete rakendamiseks piisavalt aega,

⁵ Nõukogu 26. mai 2008. aasta direktiiv 2008/55/EÜ vastastikuse abi kohta teatavate lõivude, tollimaksude, maksude ja muude meetmetega seotud nõuete sissenõudmisel (ELT L 150, 10.6.2008, lk 28).

⁶ Nõukogu 16. märtsi 2010. aasta direktiiv 2010/24/EL vastastikuse abi kohta maksude, maksete ja teiste meetmetega seotud nõuete sissenõudmisel (ELT L 84, 31.3.2010, lk 1).

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määrust (EÜ) nr 883/2004 muudetakse järgmiselt.

1. [...]

1a.uus Põhjenduse 2 järel lisatakse uus põhjendus 2a:

„2a Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklitega 45 ja 48 tagatakse töötajate vaba liikumine, mis nõuab igasuguse kodakondsusel põhineva diskrimineerimise kaotamist, ning nähakse ette vajalike meetmete võtmine sotsiaalkindlustuse valdkonnas sellise vabaduse tagamiseks. Lisaks sellele on Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 21 kohaselt igal liidu kodanikul õigus vabalt liikuda ja elada liikmesriikide territooriumil, kui aluslepingutega ja nende rakendamiseks võetud meetmetega kehtestatud piirangutest ja tingimustest ei tulene teisiti.“

2. [...]

2a.uus Põhjendus 5 asendatakse järgmisega:

„Kõnealuse kooskõlastamise raames on vaja asjaomastele isikutele erinevate siseriiklike õigusaktide alusel tagada võrdne kohtlemine liidu piires.“

2aa.uus Pärast põhjendust 5 lisatakse põhjendus 5a:

„Käesolevas määruses sätestatud võrdse kohtlemise põhimõtet kohaldades tuleb järgida Euroopa Kohtu praktikat. Kohus on seda põhimõtet ning käesoleva määruse ja direktiivi 2004/38/EÜ vahelist suhet tõlgendanud hiljutistes kohtuasjades (C-140/12 Brey, C-333/13 Dano, C-67/14 Alimanovic ja C-299/14 Garcia-Nieto ning C-308/14 Euroopa Komisjon vs. Ühendkuningriik) tehtud otsustes.“

3. [...]

4. Põhjendus 18b asendatakse järgmisega:

„Komisjoni 5. oktoobri 2012. aasta määruse (EL) nr 965/2012 (millega kehtestatakse lennutegevusega seotud tehnilised nõuded ja haldusmenetlused vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 216/2008, nagu seda on muudetud komisjoni 29. jaanuari 2014. aasta määrusega (EL) nr 83/2014, millega muudetakse määrust (EL) nr 965/2012, millega kehtestatakse lennutegevusega seotud tehnilised nõuded ja haldusmenetlused vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 216/2008) III lisa alajaos FTL on mõiste „põhibaas“ lennumeeskonna ja salongipersonali liikmete puhul määratletud kui käitaja määratud asukoht, kust meeskonnaliige tavaliselt alustab ja kus lõpetab tööülesande või tööülesannete sarja täitmise ning kus käitaja tavaliselt ei pea vastutama konkreetse meeskonnaliikme majutamise eest.“

5. Põhjendus 24 asendatakse järgmisega:

„(24) Kooskõlas Euroopa Kohtu praktikaga peaks pikaajalise hoolduse hüvitisi kindlustatud isikutele ja nende pereliikmetele põhimõtteliselt jätkuvalt koordineerima haigushüvitiste puhul kohaldatavate eeskirjade kohaselt. Küll aga tuleks neis eeskirjades võtta arvesse pikaajalise hoolduse hüvitiste eripära. Samuti on vaja ette näha erisätted pikaajalise hoolduse mitterahaliste ja rahaliste hüvitiste kattumise korral.“

5a.uus Pärast põhjendust 24 lisatakse järgmine:

„24a Pikaajalise hoolduse hüvitised osutavad ainult sellistele hüvitistele, mille esmane otstarve on vastata nende inimeste hooldusvajadusele, kes vajavad näiteks vanaduse, puude või haiguse tekitatud kahjustuse tõttu pikaajaliselt märkimisväärses matus teiste abi, et teha olulisi igapäevatoiminguid. Samuti osutavad pikaajalise hoolduse hüvitised ainult sellistele hüvitistele, mida võib käsitada käesoleva määruse tähenduses sotsiaalkindlustushüvitistena. Kooskõlas Euroopa Kohtu praktikaga (näiteks kohtuasjas C-433/13, komisjon vs. Slovaki Vabariik) on hüvitis sotsiaalkindlustushüvitis siis, kui seda antakse hüvitise saajatele seaduses määratletud olukorra alusel, isiklike vajadusi individuaalselt kaalutusõiguse alusel hindamata, ja pikaajalise hoolduse hüvitisi tuleks tõlgendada vastavalt sellele. Ennekõike ei hõlma pikaajalise hoolduse hüvitised sotsiaal- või arstiabi. Hüvitised, mida antakse kaalutusõiguse alusel pärast taotleja isiklike vajaduste hindamist, ei kuulu käesoleva määrusega hõlmatud pikaajalise hoolduse hüvitiste hulka.“

5b.uus Pärast põhjendust 32 lisatakse järgmine:

„32a Liikmesriigid võivad otsustada, kas nad kasutavad võimalust pikendada käesoleva määruse artikli 64 lõike 1 punktis c ette nähtud kolmekuulist perioodi kooskõlas liidu õigusaktidega, sealhulgas Euroopa Kohtu otsus kohtuasjas C-551/16 *Klein Schiphorst*.“

6. Pärast põhjendust 35 lisatakse järgmine:

„35-a Diferentseeritud lisahüvitise arvutamisel tuleks käesolevas määruses võtta arvesse Euroopa Kohtu otsust kohtuasjas C-347/12 *Wiering* ning esitada vajalikud selgitused ja lihtsustused. Võttes arvesse liikmesriikide mitmesuguste perehüvitiste eripära, tuleks eristada kahte liiki perehüvitisi nende põhieesmärgi, muude eesmärkide ja andmise aluse põhjal.“

(35a) Rahalisi perehüvitisi, mille põhieesmärk on osaliselt või täielikult asendada teenimata sissetulekut või sissetulekut, mida isik ei saa lapse kasvatamise ajal teenida, saab eristada teistest perehüvitistest, mis on ette nähtud perekonna väljaminekute katmiseks. Kuna selliseid hüvitisi võib pidada individuaalseteks õigusteks, mis on ette nähtud personaalselt lapsevanemale vastavalt pädeva liikmesriigi õigusaktidele, peaks neid olema võimalik reserveerida üksnes asjaomasele vanemale. Sellised individuaalsed hüvitised tuleks loetleda käesoleva määruse XIII lisa I osas. Teisese pädevusega liikmesriik võib otsustada, et prioriteetsuse määramise eeskirju, kui perehüvitist on õigus saada nii pädeva liikmesriigi õigusaktide alusel kui ka pereliikmete elukoha liikmesriigi õigusaktide alusel, ei kohaldata kõnealuste hüvitiste suhtes. Kui liikmesriik otsustab mitte kohaldada prioriteetsuse eeskirju, peab ta seda tegema järjepidevalt seoses kõigi samasuguses olukorras olevate õigustatud isikutega, ning see tuleks loetleda XIII lisa II osas.“

7. Pärast põhjendust 39 lisatakse järgmine:

„39a Käesoleva määruse alusel isikuandmete töötlemise suhtes kohaldatakse asjaomaseid ELi andmekaitsealaseid õigusakte, eelkõige määrust (EL) nr 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus).“

8. Pärast põhjendust 45 lisatakse järgmised põhjendused:

„(46) Selleks et käesolevat määrust saaks õigeaegselt ajakohastada, et võtta arvesse riigi tasandil toimunud arenguid, tuleks Euroopa Komisjonile anda õigus võtta vastu õigusakte vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 290 seoses käesoleva määruse ja määruse (EÜ) nr 987/2009 lisade muutmisega. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil, ja et kõnealused konsultatsioonid viidaks läbi kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes sätestatud põhimõtetega⁷. Eelkõige selleks, et tagada delegeeritud õigusaktide ettevalmistamises võrdne osalemine, peaksid Euroopa Parlament ja nõukogu saama kõik dokumendid liikmesriikide ekspertidega samal ajal ning nende ekspertidel peaks olema pidev juurdepääs komisjoni eksperdirühmade koosolekutele, millel arutatakse delegeeritud õigusaktide ettevalmistamist.

(47) Käesolevas määruses austatakse põhiõigusi ja järgitakse Euroopa Liidu põhiõiguste harta ja Euroopa inimõiguste konventsiooniga tunnustatud põhimõtteid.

(48) [...]“

9. Artiklit 1 muudetakse järgmiselt:

a) [...]

b) punkti i lõike 1 alapunkt ii asendatakse järgmisega:

„i 1 ii mitterahaliste hüvitiste puhul vastavalt III jaotise 1. peatükile, mis tahes isik, keda määratletakse või tunnistatakse pereliikmena või majapidamise liikmena selle liikmesriigi õigusaktides, kus ta elab“;

⁷ COM(2015) 216 final.

c) punkti va alapunkt i asendatakse järgmisega:

„va i III jaotise 1. peatüki (haigushüvitised, sünnitus- ja sellega samaväärsed isadushüvitised) kohaldamisel mitterahalised hüvitised, mis on sätestatud liikmesriigi õigusaktides ning mille eesmärk on osutada või teha kättesaadavaks arstiabi ning sellise abiga seonduvad tooted ja teenused või maksta otse või hüvitada nende kulu“;

ca) pärast uue punkti va alapunkti i lisatakse järgmine:

„-ii „III jaotise 1. peatüki (pikaajalise hoolduse hüvitised) kohaldamisel mitterahalised hüvitised, mis on sätestatud liikmesriigi õigusaktides ning mille eesmärk on osutada punkti vb määratluses osutatud pikaajalist hooldust või see kättesaadavaks teha või maksta otse või hüvitada selle kulu;“;

d) punkti va järele lisatakse järgmine punkt:

„vb „pikaajalise hoolduse hüvitis“ – mitterahaline või rahaline hüvitis, mille eesmärk on vastata nende inimeste hooldusvajadusele, kes vajavad kahjustuse tõttu pikaajaliselt märkimisväärses mahus teise isiku või teiste isikute abi, et teha olulisi igapäevatoiminguid, eesmärgiga toetada nende isiklikku sõltumatust; see hõlmab hüvitisi, mida makstakse samal eesmärgil sellist abi osutavale isikule;“.

9(a)uus) Artikli 3 lõike 1 punkt a asendatakse järgmisega:

„a haigus- ja pikaajalise hoolduse hüvitised;“.

10. [...]

11. [...]

12. Artiklit 11 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Käesoleva jaotise eesmärgil käsitatakse isikuid, kes saavad rahalisi hüvitisi oma töö või füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsemise tõttu või selle tagajärjel, nimetatud tegevusega tegelejatena. See ei kehti invaliidsus-, vanadus- või toitjakaotuspensionite või tööõnnetus- või kutsehaiguspensionite või pikaajalise hoolduse rahaliste hüvitiste suhtes, mida makstakse hooldust vajavale isikule.“;

b) lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Lennumeeskonna või salongipersonali liikmena reisijate- või kaubaveoteenuste osutamist käsitatakse tegevusena, mida teostatakse selles liikmesriigis, kus asub põhibaas, nagu on määratletud komisjoni 5. oktoobri 2012. aasta määruse (EL) nr 965/2012 (millega kehtestatakse lennutegevusega seotud tehnilised nõuded ja haldusmenetlused vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 216/2008, nagu seda on muudetud komisjoni 29. jaanuari 2014. aasta määrusega (EL) nr 83/2014) III lisa alajaos FTL.“

13. Artikkel 12 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 12

Erieeskirjad

1. Isiku suhtes, kes töötab liikmesriigis tööandja heaks, kes tavaliselt seal tegutseb, ning kelle tööandja saadab teise liikmesriiki selle tööandja nimel tööd tegema, kohaldatakse jätkuvalt esimese liikmesriigi õigusakte, tingimusel et sellise töö eeldatav kestus ei ületa 24 kuud ning teda ei saadeta asendada teist käesoleva lõikega hõlmatud eelnevalt saadetud töötajat või lõikega 2 hõlmatud füüsilisest isikust ettevõtjat.
2. Isiku suhtes, kes tavaliselt tegutseb füüsilisest isikust ettevõtjana liikmesriigis ja kes läheb tegelema sama tegevusega teise liikmesriiki, kohaldatakse jätkuvalt esimese liikmesriigi õigusakte, tingimusel et sellise tegevuse eeldatav kestus ei ületa 24 kuud ning ta ei asenda teist lõikega 1 hõlmatud eelnevalt saadetud töötajat või käeoleva lõikega hõlmatud füüsilisest isikust ettevõtjat.
- 2a. Kui lõikega 1 hõlmatud töötaja või lõikega 2 hõlmatud füüsilisest isikust ettevõtja ei lõpeta tööd või tegevust ja ta asendatakse teise isikuga, kohaldatakse teise isiku suhtes selle liikmesriigi õigusakte, kust ta on saadetud või kus ta tavaliselt füüsilisest isikust ettevõtjana tegutseb, tingimusel et kõigi asjaomaste isikute töö või tegevuse kestus teises liikmesriigis ei ületa 24 kuud ning muud lõikes 1 või 2 sätestatud tingimused on täidetud.“

14. Artikli 13 lõike 4 järele lisatakse järgmine lõige 4a:

„4a Isiku suhtes, kes töötab või tegutseb füüsilisest isikust ettevõtjana ühes liikmesriigis ja saab samal ajal töötushüvitisi teises liikmesriigis, kohaldatakse selle liikmesriigi õigusakte, kes nimetatud töötushüvitisi maksab.

14a.uus III jaotise 1. peatükk asendatakse järgmisega:

„Haigus-, pikaajalise hoolduse ning sünnitus- ja sellega samaväärsed isadushüvitised“.

14b.uus. Artikkel 19 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 19

Viibimine väljaspool pädevat liikmesriiki

1. Kui lõikes 2 ei ole sätestatud teisiti, on ka kindlustatud isikul ja tema pereliikmetel, kes viibivad muus liikmesriigis kui pädev liikmesriik, õigus mitterahalistele hüvitistele, mis nende viibimise ajal on vajalikud kas meditsiinilistel põhjustel või pikaajalise hoolduse vajaduse tõttu, võttes arvesse hüvitiste iseloomu ja eeldatavat viibimise pikkust. Neid hüvitisi annab pädeva asutuse nimel viibimiskoha liikmesriigi asutus vastavalt selle asutuse kohaldatavatele õigusaktidele, nii nagu oleksid asjaomased isikud kindlustatud nimetatud õigusaktide alusel.

Käesolev artikkel ei hõlma mitterahalisi hüvitisi, sealhulgas hüvitisi, mida antakse seoses kroonilise või varem diagnoositud haigusega või seoses sünnituse või pikaajalise hooldusega, kui teises liikmesriigis viibimise eesmärk on saada neid hüvitisi.

2. Halduskomisjon koostab loetelu mitterahalistest hüvitistest, mille andmiseks teises liikmesriigis viibimise ajal on praktilistel põhjustel nõutav eelkõikulepe asjaomase isiku ja hüvitist andva asutuse vahel.“

14c.uus Artikli 20 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Kui käesoleva määrusega ei ole sätestatud teisiti, siis kindlustatud isik, kes reisib teise liikmesriiki eesmärgiga sealviibimise ajal saada käesoleva määruse artikli 1 punkti va alapunktis i osutatud mitterahalisi hüvitisi, taotleb luba pädevalt asutuselt.“

14d.uus Artikkel 30 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 30

Pensionäride sissemaksed

1. Liikmesriigi asutus, mis kohaldatavate õigusaktide alusel vastutab haigus-, pikaajalise hoolduse ning sünnitus- ja sellega samaväärsete isadushüvitiste sissemaksete mahaarvamise eest, võib kohaldatavate õigusaktide alusel arvatud mahaarvamisi taotleda ja tagasi nõuda üksnes selles ulatuses, milles nimetatud liikmesriigi asutus kannab hüvitiste kulusid artiklite 23–26 alusel.
2. Kui artiklis 25 osutatud juhtudel sõltub haigus-, pikaajalise hoolduse ning sünnitus- ja sellega samaväärsete isadushüvitiste saamine sissemaksete või samalaadsete maksete tasumisest selle liikmesriigi õigusaktide kohaselt, kus asjaomane pensionär elab, ei tule elamisest tulenevalt selliseid sissemaksed tasuda.“

15. Artiklisse 32 lisatakse järgmine lõige 3:

„3. Kui perekonnaliikmel on tuletatud õigus hüvitistele enam kui ühe liikmesriigi õigusaktide kohaselt, rakendatakse järgmisi prioriteetsuse eeskirju:

a) erinevatest alustest tulenevate õiguste puhul on prioriteetsusjärjekord järgmine:

i) kindlustatud isiku töötamise või füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsemise alusel saadavad õigused;

ii) kindlustatud isiku pensioni alusel saadavad õigused;

iii) kindlustatud isiku elukoha alusel saadavad õigused;

b) samadest alustest tulenevate tuletatud õiguste puhul kehtestatakse prioriteetsusjärjekord viidates täiendava kriteeriumina pereliikme elukohale;

c) juhul kui ei ole võimalik kehtestada prioriteetsusjärjekorda eespool kirjeldatud kriteeriumide alusel, võetakse viimase kriteeriumina arvesse kindlustatud isiku kõige pikemat kindlustusperioodi riiklikus pensioniskeemis.“

15a.uus Artikli 33 järele lisatakse järgmine:

„Artikkel 33a

Pikaajalise hoolduse hüvitised

1. Halduskomisjon koostab üksikasjaliku loetelu pikaajalise hoolduse hüvitistest, mis vastavad käesoleva määruse artikli 1 punktis vb sätestatud kriteeriumidele, täpsustades, millised on mitterahalised hüvitised ja millised rahalised hüvitised ja kas hüvitist antakse hooldust vajavale isikule või sellist hooldust osutavale isikule.

2. Kui käesoleva peatükiga hõlmatud pikaajalise hoolduse hüvitisel on III jaotise mõne teise peatüki kohaselt koordineeritud hüvitiste tunnused, võivad liikmesriigid erandina koordineerida sellist hüvitist viimati nimetatud peatükis sätestatud eeskirjade kohaselt, tingimusel et sellise koordineerimise tulemus on hüvitise saajatele vähemalt sama soodus, kui hüvitist oleks koordineeritud käesoleva peatüki alusel pikaajalise hoolduse hüvitisena ja see kuulub XII lisas (kus täpsustatakse, millist III jaotise peatükki kohaldatakse) esitatud loetellu.

3. Käesoleva määruse artikli 34 lõikeid 1 ja 3 kohaldatakse ka XII lisas loetletud hüvitistele.“

16. Artikkel 34 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 34

Pikaajalise hoolduse hüvitiste kattumine

1. Kui isik, kes saab pikaajalise hoolduse rahalisi hüvitisi, mida antakse artikli 21 või 29 alusel, on samal ajal ja käesoleva peatüki alusel õigustatud taotlema samal eesmärgil kavandatud mitterahalisi hüvitisi elukohajärgselt või teises liikmesriigis viibimiskohajärgselt asutuselt ning esimese liikmesriigi asutusel tuleb ühtlasi nende mitterahaliste hüvitiste kulu tagasi maksta artikli 35 alusel, kohaldatakse artiklis 10 sätestatud üldsätet hüvitiste kattumise ennetamise kohta, kuid järgmise piiranguga: kui asjaomane isik taotleb ja saab mitterahalist hüvitist, vähendatakse rahalise hüvitise summat sellise mitterahalise hüvitise summa võrra, mida taotletakse või võidakse taotleda esimese liikmesriigi asutuselt, kes peab kulu korvama.

2. [...]

3. Kaks või mitu liikmesriiki või nende pädevad asutused võivad kokku leppida muid või lisameetmeid, mis ei ole asjaomaste isikute suhtes lõikes 1 sätestatud põhimõtetest ebasoodsamad.

4. Kui pikaajalise hoolduse rahalisi hüvitisi antakse samal ajavahemikul samade laste eest rohkem kui ühe liikmesriigi õigusaktide alusel, kohaldatakse artikli 68 lõikes 1 sätestatud eeskirju prioriteetsuse määramiseks kattumise puhul.“

17. [...]

18. Artikli 50 lõikes 2 asendatakse tekst „artikli 52 lõike 1 punktidega a või b“ tekstiga „artikli 52 lõike 1 punktiga b“.

18a.uus Artikli 61 ette lisatakse järgmine:

„Artikkel 60a

Erieeskirjad töötushüvitiskindlustuse perioodide liitmise kohta

Käesoleva peatüki artikli 6 kohaldamisel liidavad liikmesriigi pädevad asutused ainult perioode, mida võetakse arvesse selle liikmesriigi õigusaktide alusel, kus need perioodid on töötushüvitise õiguse omandamise ja säilitamise mõistes läbitud.“

19. Artikkel 61 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 61

**Erieeskirjad kindlustus-, töötamis- või füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsemise
perioodide liitmise kohta**

1. Välja arvatud artikli 65 lõigetes 2 ja 2a nimetatud juhtudel, sõltub artiklite 6 ja 60a kohaldamine liikmesriigi poolt, kus isik on kõige hiljem täitnud kindlustus-, töötamis- või füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsemise perioodi, sellest, kas asjaomane isik on selles riigis kõige hiljem täitnud vähemalt ühe kuu pikkuse katkestusteta kindlustus-, töötamis- või füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsemise perioodi vastavalt õigusaktidele, mille alusel hüvitisi taotletakse.
2. Kui töötu isik ei ole täitnud lõike 1 kohast vähemalt ühe kuu pikkuse katkestusteta kindlustus-, töötamis- või füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsemise perioodi, on tal õigus saada töötushüvitist eelviimase liikmesriigi õigusaktide kohaselt, kus ta on täitnud kindlustus-, töötamis- või füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsemise perioodi, mis on kestnud katkestusteta vähemalt ühe kuu. Liikmesriik, kes loetakse käesoleva lõike alusel pädevaks, annab kooskõlas oma õigusaktidega vajalikus ulatuses töötushüvitisi pärast artiklite 6 ja 60a kohaldamist ning vastavalt artiklis 64a sätestatud tingimustele ja piirangutele.
3. Kui töötu isik ei ole täitnud vähemalt ühe kuu pikkust kindlustus-, töötamis- või füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsemise katkestusteta perioodi üheski lõigetes 1 ja 2 osutatud liikmesriigis, loetakse pädevaks kõige viimane liikmesriik, kus see isik on täitnud kindlustus-, töötamis- või füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsemise perioodi, kes annab kooskõlas oma õigusaktidega vajalikus ulatuses töötushüvitisi pärast artiklite 6 ja 60a kohaldamist.“

19a.uus Artikkel 62 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 62

Hüvitiste arvutamine

1. Selle liikmesriigi pädev asutus, kelle õigusaktide kohaselt arvutatakse hüvitisi varasema palga või kutsetegevuse tulu põhjal, võtab hüvitise arvutamisel arvesse üksnes palka või kutsetegevuse tulu, mida asjaomane isik sai viimasel töötamisel või füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsemisel nimetatud õigusaktide alusel.
2. Lõiget 1 kohaldatakse ka siis, kui pädeva asutuse kohaldatavates õigusaktides on sätestatud eriloomuline vaatlusperiood selle palga või kutsetegevuse tulu määratlemiseks, mille alusel hüvitised arvutatakse, ja kui asjaomase isiku suhtes kohaldati kogu või osa nimetatud perioodi vältel teise liikmesriigi õigusakte.
3. Erandina lõigetest 1 ja 2 ning kooskõlas rakendusmäärusega võtab elukohajärgse liikmesriigi asutus artikli 65 lõike 2 esimese ja teise lausega hõlmatud töötute puhul tema kohaldatavate õigusaktidega ette nähtud tingimustel ja piirides arvesse palka või kutsetegevuse tulu, mida asjaomane isik sai liikmesriigis, mille õigusakte tema suhtes kohaldati tema viimasel töötamisel või füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsemisel.“

19b. uus Artikkel 63 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 63

Erisätted elukohaeeskirjadest loobumise kohta

Käesoleva peatüki kohaldamisel kohaldatakse artiklit 7 üksnes artiklites 64, 64a ja 65 sätestatud juhtudel ja nendes ette nähtud ulatuses.“

20. Artiklit 64 muudetakse järgmiselt:

(a) lõike 1 punkt c asendatakse järgmisega:

„õigus saada hüvitist säilib kolme kuu jooksul alates kuupäevast, mil töötu isik ei olnud enam kättesaadav selle liikmesriigi tööhõivetalitustele, kust ta lahkus, tingimusel et hüvitise saamise kestus kokku ei ületa perioodi pikkust, mil tal oli õigus hüvitisele selle riigi õigusaktide alusel; pädev talitus või asutus võib seda kolmekuulist perioodi pikendada kuni kõnealuse isiku hüvitise saamise õiguse lõppemiseni;“

(b) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„Kahe töötamise vahelisel perioodil säilib töötul õigus hüvitisele lõike 1 ja artikli 64a alusel kokku maksimaalselt kolmeks kuuks, välja arvatud juhul kui pädeva liikmesriigi õigusaktid on soodsamad; pädev talitus või asutus võib seda perioodi pikendada kuni kõnealuse isiku hüvitise saamise õiguse lõppemiseni.“

21. Artikli 64 järele lisatakse artikkel 64a:

„Artikkel 64a

Erieeskirjad töötute puhul, kes on hõlmatud artikli 61 lõikega 2

1. Põhimääruse artikli 61 lõikes 2 osutatud olukorra puhul annab liikmesriik, kes saab pädevaks töötushüvitisi kooskõlas oma õigusaktidega artikli 64 lõike 1 punktis c ettenähtud aja eest, kui töötu isik teeb ennast kättesaadavaks viimatisel kindlustus-, töötamis- või füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsemise perioodi liikmesriigi tööhõivetalitusele ja vastab tingimustele, mis on kehtestatud asjaomase liikmesriigi õigusaktidega. Sellisel juhul on registreerimine viimatisel kindlustus-, töötamis- või füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsemise perioodi liikmesriigi tööhõivetalituses sama mõjuga kui registreerimine pädeva liikmesriigi tööhõivetalituses. Artikli 64 lõikeid 2–4 kohaldatakse *mutatis mutandis*.
2. Teise võimalusena, kui lõikes 1 osutatud töötu isik soovib otsida tööd muus liikmesriigis kui töötushüvitiste andmiseks pädev liikmesriik või viimatisel kindlustus-, töötamis- või füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsemise perioodi liikmesriik, kohaldatakse artiklit 64 *mutatis mutandis*. Seetõttu peetakse artikli 64 lõike 1 punkti a all silmas viimatisel kindlustus-, töötamis- või füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsemise perioodi liikmesriigi tööhõivetalitust.

22. Artikkel 65 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 65

Töötud, kes elasid muus liikmesriigis kui pädev riik

1. Täielikult, osaliselt või aeg-ajalt töötu isik, kes oma viimase töötamise või füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsemise ajal elas muus liikmesriigis kui pädev liikmesriik, peab tegema end kättesaadavaks oma tööandjale või tööhõivetalitusele pädevas liikmesriigis või kui see on asjakohane, osaliselt või aeg-ajalt töötute isikute puhul, tööandjale, kellele töötaja on kättesaadav. Kõnealune isik saab hüvitist kooskõlas pädeva liikmesriigi õigusaktidega, nagu ta elaks selles liikmesriigis. Nimetatud hüvitisi annab pädeva liikmesriigi asutus.
2. Erandina lõikest 1 peab täielikult töötu isik, kes oma viimase töötamise või füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsemise ajal elas muus liikmesriigis kui pädev liikmesriik, elab jätkuvalt selles liikmesriigis või pöördub sellesse liikmesriiki tagasi ja kes ei ole täitnud vähemalt kolmekuulist katkestamata kindlustus-, töötamis- või füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsemise perioodi üksnes pädeva liikmesriigi õigusaktide kohaselt, olema kättesaadav elukohaliikmesriigi tööhõivetalitusele. Kõnealune isik saab hüvitist kooskõlas elukohaliikmesriigi õigusaktidega, nagu ta oleks täitnud kõik kindlustus-, töötamis- või füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsemise perioodid vastava liikmesriigi õigusaktide kohaselt. Nimetatud hüvitisi maksab elukohaliikmesriigi asutus. Teise võimalusena võib käesolevas lõikes osutatud täielikult töötu isik, kellel oleks õigus saada töötushüvitist üksnes pädeva liikmesriigi siseriikliku õiguse alusel, ilma artiklit 6 kohaldamata, teha end kättesaadavaks kõnealuse liikmesriigi tööhõivetalitustele ning saada hüvitist vastavalt selle liikmesriigi õigusaktidele, nagu ta elaks selles riigis.

2a. Lõiget 2 ei kohaldata täielikult töötu isiku suhtes, kelle kõige viimane kindlustusperiood on läbitud füüsilisest isikust ettevõtjana või muu kui elukohajärgse liikmesriigi töötushüvitise maksmisel tunnustatava füüsilisest isikust ettevõtjana, ja kelle elukohajärgne liikmesriik on esitanud alusmääruse artikli 9 kohase teate, et selle liikmesriigi töötuskindlustussüsteem ei laiene füüsilisest isikust ettevõtjate ühelegi kategooriale.

3. Kui lõikes 1 või lõike 2 viimases lauses või lõikes 2a osutatud täielikult töötu isik ei soovi pärast registreerimist olla kättesaadav selle liikmesriigi tööhõivetalitustele, kusta viimati tegutses, ning soovib otsida tööd elukohaliikmesriigis või viimase tegevuskoha liikmesriigis, kohaldatakse artikli 64 sätteid *mutatis mutandis*, välja arvatud artikli 64 lõike 1 punkti a.

4. Käesolevas artiklis osutatud täielikult töötu isik võib täiendada sammuna teha end kättesaadavaks pädeva liikmesriigi või elukohaliikmesriigi tööhõivetalitustele, lisaks enda kättesaadavaks tegemisele lõigete 1 ja 2 kohaseid toetusi pakkuva liikmesriigi tööhõivetalitustele, nagu on asjakohane.

5. [...]

22a.uus Artikkel 65a jäetakse välja.

22b.uus Artiklit 68 muudetakse järgmiselt:

(a) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Kattuvate õiguste puhul antakse perehüvitisi kooskõlas õigusaktidega, mis on prioriteetsed vastavalt lõikele 1. Õigus perehüvitistele teiste vastuoluliste ühe või mitme riigi õigusaktide alusel peatatakse esimesena nimetatud õigusaktidega sätestatud summa ulatuses sama liiki hüvitiste korral ja seda summat ületava summa puhul antakse vajadusel diferentseeritud lisahüvitis. Sellist diferentseeritud lisahüvitist pole vaja anda teises liikmesriigis elavatele lastele, kui õigus kõnealusele hüvitisele tugineb üksnes elukohale.“

(b) lõike 2 järele lisatakse järgmine:

„2a Käesoleva artikli lõikes 2 ette nähtud perehüvitiste diferentseeritud lisahüvitise arvutamisel jagunevad sama liiki hüvitised kahte kategooriasse:

- a) rahalised perehüvitised, mille põhieesmärk on osaliselt või täielikult asendada teenimata sissetulekut või sissetulekut, mida isik ei saa lapse kasvatamise ajal teenida, ja
- b) kõik muud perehüvitised.“

23. Artikli 68a järele lisatakse järgmine:

„Artikkel 68b

Erisäte rahaliste perehüvitiste puhul, mille eesmärk on asendada sissetulekut lapse kasvatamise perioodi jooksul

1. Artikli 68 lõike 2a punktis a osutatud ja XIII lisa I osas loetletud perehüvitisi antakse pädeva liikmesriigi õigusaktide alusel ainult isikule, kelle suhtes neid õigusakte kohaldatakse. Selliste hüvitiste puhul ei teki tuletatud õigust. Käesoleva määruse artiklit 68a ei kohaldata kõnealuste hüvitiste suhtes ning pädev asutus ei ole kohustatud vastu võtma taotlust, mille on esitanud teine vanem, vanemana käsitatav isik või lapse või laste hooldajana tegutsev asutus vastavalt rakendusmääruse artikli 60 lõikele 1.
2. Erandina artikli 68 lõikest 2 võib kattuvate õiguste puhul ühe või mitme riigi vastuoluliste õigusaktide korral liikmesriik määrata lõikes 1 nimetatud perehüvitise abisaajale täies ulatuses, olenemata esmastes õigusaktides sätestatud summast. Liikmesriigid, kes valivad sellise erandi kohaldamise, loetletakse XIII lisa II osas, viitega perehüvitisele, mille suhtes erandit kohaldatakse.“

23a.uus Artiklisse 72 lisatakse uus punkt ea:

„ea esitab Euroopa Komisjonile arvamusi käesoleva määruse artiklis 76a ja rakendusmääruse artiklis 86a osutatud rakendusaktide eelnõude kohta enne nende vastuvõtmist kooskõlas nimetatud artiklites osutatud menetlusega ja teeb Euroopa Komisjonile asjakohaseid ettepanekuid nimetatud rakendusaktide läbivaatamiseks;“.

24. Artikli 75 järele lisatakse V jaotisesse pealkirja „MUUD SÄTTED“ alla artikkel 75a:

„Artikkel 75a

Pädevate võimuorganite kohustused

1. Pädevad võimuorganid tagavad, et nende asutused on teadlikud ja kohaldavad käesoleva määruse ja rakendusmäärusega hõlmatud valdkondades ja neis sätestatud tingimustel kõiki sätteid, nii seadusandlikke kui ka muid sätteid, sealhulgas halduskomisjoni otsuseid.
2. Selleks et tagada kohaldatavate õigusaktide korrektne kindlaksmääramine, edendavad pädevad võimuorganid vajaduse korral oma liikmesriigis koostööd oma asutuste ja muude asjaomaste organite, näiteks tööinspeksioonide vahel.“

25. Artikli 76 järele lisatakse artikkel 76a:

„Artikkel 76a

Õigus võtta vastu rakendusakte

1. Komisjon võtab vastu rakendusaktid, et täpsustada menetlust, ja kui see on asjakohane, tähtaegu, mida tuleb järgida, et tagada käesoleva määruse artiklite 12 ja 13 rakendamine ühetaolistel tingimustel. Kõnealuste rakendusaktidega määratakse kindlaks standardmenetlused seoses järgmisega:
 - omaniku suhtes kohaldatavaid sotsiaalkindlustuse õigusakte tõendava porditava dokumendi väljaandmise tähtajad, vorm ja sisu,
 - [...]

- elemendid, mida tuleb kontrollida enne dokumendi väljaandmist, tagasivõtmist või parandamist,
 - dokumendi tagasivõtmine või parandamine väljaandva asutuse poolt kooskõlas rakendusmääruse artiklitega 5 ja 19a.
2. *Nimetatud* rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas käesoleva määruse artikli 76b lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.
3. [...].“

25a.uus Artikli 76a järele lisatakse artikkel 76b:

„Artikkel 76b

Kontrollimenetlus

1. Komisjoni abistab komitee. Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.
2. Käesolevale artiklile viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.
3. Kui komitee arvamust ei esita, ei võta Euroopa Komisjon rakendusakti eelnõu vastu ja kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artikli 5 lõike 4 kolmandat lõiku.“

26. Lisatakse artikkel 87b:

„Artikkel 87b

Üleminekusätted määruse (EL) xxxx kohaldamiseks⁸

1. Määrusest (EL) xxxx tulenevad õigused ei hakka kehtima enne määruse (EL) xxxx artiklis 3 kehtestatud asjakohaste sätete vastavaid kohaldamiskuupäevi.
2. Kõiki asjaomases liikmesriigis määruse (EL) xxxx artiklis 3 kehtestatud asjakohaste sätete vastavatele kohaldamiskuupäevadele eelnenud aja jooksul liikmesriigi õigusaktide alusel täitunud kindlustusperioode ja vajaduse korral ka töötamis-, füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsemise või elamisperioode võetakse arvesse hüvitiste saamise õiguse kindlaksmääramisel käesoleva määruse alusel.
3. Lõike 1 alusel kehtib määrusest (EL) xxxx tulenev õigus ka siis, kui see on seotud enne selle kohaldamiskuupäeva asjaomases liikmesriigis tekkiva olukorraga.
4. Kuni [määruse (EL) xxxx jõustumise kuupäev] kohaldatakse töötushüvitiste suhtes, mille kohta esitati taotlus enne [ELT: *palun sisestada täpne kuupäev, mis on 24 kuud pärast määruse (EL) xxxx jõustumist*], käesoleva määruse III jaotise 6. peatükki.
5. Kuni [määruse (EL) xxxx jõustumise kuupäev] kohaldatakse pikaajalise hoolduse hüvitiste suhtes, mille kohta esitati taotlus enne [ELT: *palun sisestada täpne kuupäev, mis on 24 kuud pärast määruse (EL) xxxx jõustumist*], käesoleva määruse III jaotise 1. peatükki.

⁸ [Viide lisatakse hiljem.]

6. Kuni [määruse (EL) xxxx jõustumise kuupäev] kohaldatakse perehüvitiste määramisel lastele, kes sündisid enne [ELT: palun sisestada täpne kuupäev, mis on 24 kuud pärast määruse (EL) xxxx jõustumist], käesoleva määruse III jaotise 8. peatükki.

7. Kui määruse (EL) xxxx jõustumise tagajärjel kohaldatakse kooskõlas käesoleva määruse II jaotisega isiku suhtes muu kui selle liikmesriigi õigusakte, mida kohaldati tema suhtes enne määruse (EL) xxxx kohaldamise kuupäeva, jätkatakse tema suhtes nende õigusaktide kohaldamist, mis kehtisid enne määruse (EL) xxxx kohaldamist, üleminekuperioodi jooksul niikaua, kuni asjaomane olukord jääb muutumatuks, ent igal juhul mitte kauem kui kümme aastat alates määruse (EL) xxxx jõustumise kuupäevast. Samas ei tohi käesoleva lõikega ette nähtud ning artikli 87a lõikes 1 sätestatud üleminekuperiood kokku kesta rohkem kui kümme aastat. Asjaomane isik võib taotleda, et tema suhtes ei kohaldataks enam üleminekuperioodi. Taotlus esitatakse elukohajärgse liikmesriigi pädeva võimuorgani määratud asutusele. Taotlused, mis esitatakse kolme kuu jooksul pärast [ELT: palun sisestada täpne kuupäev, mis on 24 kuud pärast määruse (EL) xxxx jõustumist], loetakse jõustunuks päev enne [ELT: palun sisestada täpne kuupäev, mis on 24 kuud pärast määruse (EL) xxxx jõustumist]. Taotlused, mis esitatakse pärast [ELT: palun sisestada täpne kuupäev, mis on 27 kuud pärast määruse (EL) xxxx jõustumist], jõustuvad taotluse esitamisele järgneva kuu esimesel päeval.

Seda lõiget ei kohaldata käesoleva määruse artiklile 12. Käesoleva määruse artikkel 12, mis kehtib enne [ELT: palun sisestada täpne kuupäev, mis on 24 kuud pärast määruse (EL) xxxx jõustumist], kehtib edasi teise liikmesriiki lähetatavate töötajate või füüsilisest isikust ettevõtjate suhtes, kes läheb tegelema sama tegevusega teise liikmesriiki enne [ELT: palun sisestada täpne kuupäev, mis on 24 kuud pärast määruse (EL) xxxx jõustumist].;

8. Määruse (EÜ) nr 883/2004 artiklite 65 ja 86 sätteid, mis kehtisid enne [*ELT: palun sisestada määruse (EL) xxxx jõustumise kuupäev*], kohaldatakse Luksemburgi suhtes edasi kuni *ELT: palun sisestada täpne kuupäev, mis on kolm aastat pärast määruse (EL) xxxx artikli 3 teises lõigus nimetatud kohaldamiskuupäeva*].

Luksemburg võib komisjonile teatada, et nimetatud kuupäeva on vaja pikendada täiendava kahe aasta võrra. Selline pikendamise teade tuleb esitada aegsasti enne eelmises lõigus osutatud kolmeaastase ajavahemiku lõppu. Kõnealune teade avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas* .“

27. Artikkel 88 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 88

Volituste delegerimine lisade ajakohastamiseks

Komisjonil on õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte kooskõlas artikliga 88a, et kohandada korrapäraselt halduskomisjoni taotlusel käesoleva määruse ja rakendusmääruse lisasid.

Artikkel 88a

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.
2. Artiklis 88 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse Euroopa Komisjonile määramata ajaks alates [*määruse (EL) xxxx jõustumise kuupäev*].

3. Euroopa Parlament või nõukogu võivad artiklis 88 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist Euroopa Liidu Teatajas või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.
4. Enne delegeeritud õigusakti vastuvõtmist konsulteerib komisjon kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes sätestatud põhimõtetega iga liikmesriigi määratud ekspertidega.
5. Niipea kui Euroopa Komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
6. Artikli 88 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavastegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist Euroopa Komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.“

28. I, II, III, IV, X ja XI lisa muudetakse vastavalt käesoleva määruse lisale.

29. Lisatakse XII ja XIII lisa vastavalt käesoleva määruse lisale.

Artikkel 2

Määrust (EÜ) nr 987/2009 muudetakse järgmiselt.

1. Põhjenduse 18 järele lisatakse järgmine põhjendus:

„18a On vaja teatavaid erieeskirju ja -menetlusi, et maksta tagasi elukohaliikmesriigis makstud hüvitiste kulu selliste juhtumite puhul, kui asjaomane isik on kindlustatud mõnes muus liikmesriigis. Liikmesriigid, kellele tuleb teha kindlasummalisi tagasimakseid, teavad aastased keskmised kulud inimese kohta kindlaksmääratud tähtaja jooksul, et tagasimakse saaks toimuda võimalikult kiiresti. Kui liikmesriik ei suuda tähtaja jooksul teatada keskmist aastast kulu isiku kohta igas vanuseklassis konkreetsel võrdlusaastal, tuleb ette näha alternatiivne võimalus, et liikmesriigid võivad esitada nõuded kõnealuse aasta kohta, tuginedes keskmistele kuludele, mis on avaldatud *Euroopa Liidu Teatajas*. Mitterahaliste hüvitiste kulude tagasimaksmine kindlaksmääratud summade alusel peaks olema võimalikult lähedane tekkinud tegelikele kuludele; seepärast tuleks teatamiskohustusest tehtav erand heaks kiita halduskomisjonis ning seda ei tohiks kasutada kahel järjestikusel aastal.“

2. Põhjendus 19 asendatakse järgmisega:

„(19) Asutustevahelisi menetlusi vastastikuse abi pakkumiseks sotsiaalkindlustusega seotud nõuete sissenõudmisel tuleks tõhustada, et tagada tõhusam sissenõudmine ning sotsiaalkindlustussüsteemide tõrgeteta toimimine. Tõhus sissenõudmine on ka vahend kuritarvituste ja pettuste ennetamiseks ja nendega võitlemiseks ning viis, kuidas tagada sotsiaalkindlustussüsteemide jätkusuutlikkus. Selleks tuleb vastu võtta uued menetlused, võttes aluseks mitmed nõukogu direktiivis 2010/24/EL (vastastikuse abi kohta maksude, maksete ja teiste meetmetega seotud nõuete sissenõudmisel)⁹ olevad sätted, eelkõige võtta vastu täitmisele pööramist võimaldav ühtne õigusakt ning standardmenetluse vastuvõtmine vastastikuse abi taotlemiseks ja sotsiaalkindlushüvitise taotlusega seotud dokumentidest ja otsustest teavitamiseks.“

3. Põhjenduse 24 järele lisatakse järgmised põhjendused:

„(25) Meetmed, mille abil võideldakse pettuste ja vigade vastu on osa määruse (EÜ) nr 883/2004 ja käesoleva määruse nõuetekohasest kohaldamisest. Seetõttu on õiguskindluse huvides vajalik, et käesolev määrus sisaldaks selget õiguslikku alust, mis võimaldab pädevatel asutustel vahetada isikuandmeid teise liikmesriigi asjaomaste asutustega isikute kohta, kelle õigused ja kohustused on vastavalt määrusele (EÜ) nr 883/2004 ja käesolevale määrusele juba määratletud või kelle suhtes kohaldatakse neid määrusi, et ennetada pettusi ja vigu või teha need kindlaks osana kõnealuste määruste käimasolevast nõuetekohasest rakendamisest. Samuti on vaja tagada, et andmevahetus toimuks kooskõlas kohaldatavate andmekaitset käsitlevate õigusaktidega.

Lisaks tuleb nendes määrustes pettuste ja vigade vastu võitlemise ning liikuvatele kodanikele täpse ja tõhusa teenuse pakkumise nimel sätestada liikmesriikide jaoks selge õiguslik alus üksteisega teabe vahetamiseks, kas individuaalsel tasandil üksikjuhtumi puhul või üldisel tasandil andmete ristvõrdluseks.

9 ELT L 84, 31.3.2010, lk 1.

(26) Asjaomaste isikute õiguste kaitsmiseks peaks liikmesriik tagama, et andmepäringud ja vastused oleksid vajalikud ja proportsionaalsed määruse (EÜ) nr 883/2004 ja käesoleva määruse nõuetekohaseks rakendamiseks.“

4. Artikli 1 lõike 2 punkti e järele lisatakse järgmine punkt:

„ea „pettus“ – mis tahes tahtlik tegu või tahtlik tegevusetus, et saada sotsiaalkindlustushüvitisi või vältida sotsiaalkindlustusmaksete tasumist, mis on vastuolus asjaomase liikmesriigi või asjaomaste liikmesriikide õigusega, põhimäärusega või käesoleva määrusega;“.

5. Artiklit 2 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 2 järele lisatakse järgmine:

„2a Asutused vahetavad samuti andmeid, mis on vajalikud, et tuvastada isikute, kelle suhtes põhimäärust kohaldatakse, õigusi ja kohustusi puudutavates tingimustes toimunud muudatusi, samuti selleks, et tuvastada ebatäpsusi andmetes, millele nimetatud õigused tuginevad. Neid andmeid võib kontrollida, võrreldes neid teise asjaomase liikmesriigi asutusega, kasutades selleks kas elektroonilisi andmevahetuskanaleid või teise asutuse andmebaasile antud juurdepääsu. Seda kontrolli võib teha kas üksikjuhtumipõhiselt või võrreldakse üheaegselt mitme isiku andmeid. Teabepäring ja mis tahes vastus sellele päringule peavad olema vajalikud ja proportsionaalsed.

b) lõike 4 järele lisatakse järgmine:

„5. [...]

6. [...]

7. Päringud ja mis tahes vastus nimetatud päringutele peavad olema kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus),¹⁰ nagu on sätestatud ka põhimääruse artiklis 77. Iga andmevahetusest tulenev otsus peab olema piisavalt tõendatud ning selle suhtes tuleb kohaldada tõhusaid õiguskaitsevahendeid.“;

6. Artikli 3 lõige 3 jäetakse välja.

7. Artikkel 5 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigi asutuse väljastatud dokumente, mis näitavad isiku olukorda põhimääruse ja rakendusmääruse kohaldamise eesmärgil, ning tõendusmaterjale, mille alusel need dokumendid on välja antud, aktsepteeritakse teiste liikmesriikide asutustes niikaua, kuni neid väljastanud liikmesriik ei ole neid tagasi võtnud või kehtetuks tunnistanud.

1a. Kui kõik kohustuslikud osad ei ole täidetud, siis teavitab dokumendi saanud liikmesriigi asutus viivitamata dokumendi välja andnud asutust selles ilmnenud veast. Väljaandev asutus kas parandab dokumendi nii kiiresti kui võimalik või kinnitab, et dokumendi väljastamise tingimused ei ole täidetud. Kui puuduvat kohustuslikku infot ei ole 30 tööpäeva jooksul edastatud, võib taotluse esitanud asutus tegutseda edasi justkui seda dokumenti ei oleks väljastatud ning teavitab sellisel juhul väljaandvat asutust.

¹⁰ ELT L 119, 4.5.2016, lk 1–88.

2. Ilma et see piiraks artikli 19a kohaldamist, kui esineb kahtlus dokumendi kehtivuses või dokumendi aluseks olevate faktide täpsuses, palub dokumendi saanud liikmesriigi asutus dokumendi välja andnud asutuselt vajalikke selgitusi ja vajaduse korral kõnealuse dokumendi tagasivõtmist või parandamist. Väljaandev asutus vaatab dokumendi väljastamise alused läbi ja võtab vajaduse korral dokumendi tagasi või parandab selle.
3. Kui esineb kahtlus asjaomas(t)e isiku(te) esitatud teabe õigsuses, dokumendi või tõendusmaterjali kehtivuses või dokumendi aluseks olevate faktide täpsuses, kontrollib mis tahes asjaomane asutus pädeva asutuse taotlusel kõnealust teavet või dokumenti, tingimusel et sellist kontrolli on võimalik teostada.
4. Kui asjaomased asutused ei saavuta kokkulepet, võib pädevate võimuorganite vahendusel pöörduda halduskomisjoni poole mitte varem kui kuu aega pärast seda, kui dokumendi saanud asutus esitas taotluse. Halduskomisjon püüab erimeelsused lahendada kuue kuu jooksul alates tema poole pöördumisest. Selle käigus ning kooskõlas põhimääruse artikli 72 punktiga a võib halduskomisjon võtta vastu otsuse põhimääruse ja käesoleva määruse asjaomaste sätete tõlgendamise kohta. Asjaomased pädevad võimuorganid ja asutused võtavad vajalikke meetmeid nimetatud halduskomisjoni otsuste kohaldamiseks, ilma et see piiraks asjaomaste võimuorganite, asutuste ja isikute õigust kasutada liikmesriikide õigusaktides, käesolevas määruses või aluslepingus ettenähtud menetlusi ja võimalust pöörduda kohtusse.“;

8. Artiklit 14 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Põhimääruse artikli 12 lõike 1 kohaldamisel võib isik, „kes töötab liikmesriigis tööandja heaks, kes tavaliselt seal tegutseb, ning kelle see tööandja saadab teise liikmesriiki“, olla muu hulgas isik, kes on tööle võetud teise liikmesriiki tööle saatmise eesmärgil, tingimusel et asjaomase isiku suhtes on vähemalt kolme kuu jooksul vahetult enne töökohale asumist juba kohaldatud selle liikmesriigi õigusakte, kus asub teda tööle võtnud tööandja.“;

aa) lisatakse uus lõige 1a:

„1a Kui isik on kooskõlas põhimääruse artikli 12 lõikega 1 saadetud teise liikmesriiki või kui isik töötab teises liikmeriigis füüsilisest isikust ettevõtjana kooskõlas põhimääruse artikli 12 lõikega 2 kokku 24 kuud, kas järjest või kuni kahekuuliste vaheaegadega, siis ei tohi sama töötaja või füüsilisest isikust ettevõtja ja sama liikmesriigi puhul uut artikli 12 lõike 1 või artikli 12 lõike 2 kohast perioodi alustada enne, kui eelmise perioodi lõpust on möödunud vähemalt kaks kuud.“;

b) lõige 5a asendatakse järgmisega:

„5a Põhimääruse II jaotise kohaldamisel osutatakse sõnadega „registrisse kantud asukoht või tegevuskoht“ registrisse kantud asukohale või tegevuskoht, kus võetakse vastu ettevõtja olulised otsused ja kus on juhatuse asukoht. Registrisse kantud asukoha või tegevuskoha kindlaksmääramisel võetakse arvesse mitut asjaolu, sealhulgas:

- i) peadirektorite elukohad,
- ii) kohad, kus kutsutakse kokku üldkoosolekud,
- iii) koht, kus hoitakse haldus- ja raamatupidamisdokumente,
- iv) koht, kus toimub suurem osa finants- ja eelkõige pangatehingutest,
- v) käive, tööaeg, pakutavate teenuste arv ja/või sissetulek,
- vi) tegevuse tavapärasus.

Kindlaksmääramine toimub üldise hindamise raames, kus kaalutakse asjakohaselt kõiki eespool nimetatud kriteeriume. Kindlaksmääramise üksikasjaliku korra kehtestab halduskomisjon.“;

c) lõike 11 järele lisatakse uus lõige 12.

„12. Põhimääruse artikli 13 kohaldamisel isiku suhtes, kes elab väljaspool liidu territooriumi ning töötab või tegutseb füüsilisest isikust ettevõtjana kahes või enamas liikmesriigis, kohaldatakse põhimääruse ja rakendusmääruse sätteid kohaldatava õiguse kindlaksmääramise kohta *mutatis mutandis*, tingimusel et isiku elukoht loetakse olevat selles liikmesriigis, kus isik teostab tööaja seisukohast suurema osa oma liidu territooriumi tegevusest.“

9. a) Artikli 15 pealkiri asendatakse järgmisega:

„Põhimääruse artikli 11 lõike 3 punktide b ja d, artikli 11 lõike 4, artikli 11 lõike 5 ja artikli 12 kohaldamise kord (asjaomastele asutustele teabe edastamise kohta)“

b) Artikli 15 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Lõiget 1 kohaldatakse *mutatis mutandis* nende isikute suhtes, kes on hõlmatud põhimääruse artikli 11 lõike 3 punktiga d ja artikli 11 lõikega 5.“

10. Artikli 16 lõiked 1, 2, 3 ja 5 asendatakse järgmisega:

„1. Isik, kelle tegevus toimub kahes või enamas liikmesriigis, teatab sellest oma elukoha liikmesriigi pädeva võimuorgani määratud asutusele. Selle teabe võib isiku nimel esitada ka tööandja.

2. Isiku elukohajärgne määratud asutus määrab viivitamata kindlaks asjaomase isiku suhtes kohaldatavad õigusaktid, võttes arvesse põhimääruse artiklit 13 ja rakendusmääruse artiklit 14. Kui nimetatud asutus määrab kindlaks, et kohaldatakse selle liikmesriigi õigust, kus nimetatud asutus asub, teatab ta kohaldatava õiguse kindlaksmääramisest iga sellise liikmesriigi määratud asutusele, kus tegevus toimub ja/või kus asub tema tööandja.
3. Kui elukohajärgne määratud asutus määrab kindlaks, et kohaldatakse mõne teise liikmesriigi õigust, on selline kindlaksmääramine ajutine, ning kõnealune asutus teatab viivitamata kohaldatava õiguse ajutisest kindlaksmääramisest kõigile sellise liikmesriigi määratud asutustele, kus tegevus toimub ja/või kus asub tema tööandja. Ajutine kindlaksmääramine muutub lõplikuks kaks kuud pärast seda, kui asjaomaste liikmesriikide pädevate võimuorganite määratud asutusi on sellest teavitatud, välja arvatud juhul, kui vähemalt üks nimetatud asutustest teatab elukohajärgsele määratud asutusele nimetatud kahekuulise perioodi lõpuks, et ta ei saa ajutist kindlaksmääramist veel heaks kiita või et ta on selles küsimuses eriarvamusel.
5. Selle liikmesriigi pädev asutus, kelle õigusaktide kohaldamine on kas ajutiselt või lõplikult kindlaks määratud, teavitab kindlaksmääramisest viivitamatult asjaomast isikut ja tema tööandjat.“

11. Artikkel 19 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 19

Teabe edastamine asjaomastele isikutele ja tööandjatele

1. Selle liikmesriigi pädev asutus, kelle õigusakte hakatakse põhimääruse II jaotise alusel kohaldama, teatab asjaomasele isikule ning vajaduse korral tema tööandja(te)le kõnealustes õigusaktides sätestatud kohustustest. Ta osutab neile vajalikku abi kõnealuste õigusaktidega kehtestatud formaalsuste täitmiseks.
2. Selle liikmesriigi pädev asutus, kelle õigusakte põhimääruse II jaotise alusel kohaldatakse, esitab asjaomase isiku või tema tööandja taotlusel tõendi kõnealuste õigusaktide kohaldamise kohta ja märgib vajaduse korral, millise kuupäevani ja millistel tingimustel neid õigusakte kohaldatakse.
3. Kui asutusel palutakse esitada lõikes 2 nimetatud tõend, hindab ta nõuetekohaselt põhimääruse II jaotises sätestatud eeskirjade kohaldamiseks asjakohaseid fakte ja kinnitab, et tõendis esitatud teave on õige.
4. [...]
5. [...]“

11a.uus Artikli 19 järele lisatakse järgmine:

„Artikkel 19a

Koostöö juhul, kui on kahtlusi kohaldatavaid õigusakte käsitlevate väljastatud dokumentide kehtivuses

1. Kui esineb kahtlus sellise dokumendi kehtivuses, mis näitab isiku olukorda kohaldatavate õigusaktide eesmärgil, või dokumendis sisalduvate asjaolude täpsuses, palub dokumendi saanud liikmesriigi asutus dokumendi väljastanud asutuselt vajalikke selgitusi ja vajaduse korral kõnealuse dokumendi tagasivõtmist või parandamist. Taotluse esitanud asutus põhjendab oma taotlust ja esitab asjakohased tõendavad dokumendid, mis ajendasid teda taotlust esitama.
2. Sellise taotluse saamisel peab väljaandev asutus vaatama läbi dokumendi väljastamise põhjused ning vea leidmisel dokumendi tagasi võtma või selle parandama 30 tööpäeva jooksul alates taotluse saamisest. Tagasivõtmisel või parandamisel on tagasiulatuva mõju. Juhul, kui on oht, et tulemus võib olla ebaproportsionaalne, ning eelkõige, kui on oht, et isik võib kõigis asjaomastes liikmesriikides jääda ilma kindlustatud isiku staatusest kas kogu asjaomasel perioodil või selle ühe osa jooksul, kaaluvad liikmesriigid siiski põhimääruse artikli 16 kohaldamist. Kui väljaandev asutus leiab, et kättesaadavate tõendite põhjal ei ole kahtlust, et dokumendi taotleja on toime pannud pettuse, võtab ta dokumendi tagasi või parandab selle viivitamata ja tagasiulatuvalt.

3. Kui väljaandev asutus, olles dokumendi väljastamise põhjused uuesti läbi vaadanud, ei suuda tuvasta ühtki viga, edastab ta taotluse esitanud asutusele kõik kättesaadavad tõendid 30 tööpäeva jooksul alates taotluse saamisest. Kiireloomulistel juhtudel, kui kiireloomulisuse põhjused on taotluses selgelt märgitud ja põhjendatud, tuleb seda teha kümne tööpäeva jooksul alates nimetatud taotluse saamisest, olenemata sellest, et väljaandev asutus ei pruugi olla lõpetanud arutelusid vastavalt lõikele 2 eespool.

4. Kui taotluse esitanud asutusel on pärast kättesaadavate tõendite saamist jätkuvalt kahtlusi dokumendi kehtivuses või nende asjaolude õigsuses, millel dokumendis sisalduvad andmed põhinevad, või selles, et teave, mille alusel dokument on välja antud, ei ole õige, võib ta esitada selle kohta tõendeid ja paluda täiendavaid selgitusi ning vajaduse korral kõnealuse dokumendi tagasivõtmist või parandamist väljaandva asutuse poolt kooskõlas eespool sätestatud menetluse ja tähtaegadega.

5. Kui taotluse saanud asutuse kahtlused püsivad ja asjaomaste institutsioonide vahel kokkuleppele ei jõuta, kohaldatakse vastavalt artikli 5 lõiget 4.“

12. [...]

13. III jaotise 1. peatüki pealkiri asendatakse järgmisega:

„Haigus-, pikaajalise hoolduse ning sünnitus- ja sellega samaväärsed isadushüvitised“.

14. Artikkel 23 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 23

Kohaldatav kindlustuskeem mitme skeemi olemasolu korral elu- või viibimiskoha liikmesriigis

Kui elu- või viibimiskoha liikmesriigi õigusaktides on haiguse, pikaajalise hoolduse, raseduse ja sünnituse ning isaduse puhuks ette nähtud rohkem kui üks kindlustuskeem rohkem kui ühe kategooria kindlustatud isikute jaoks, kohaldatakse põhimääruse artikli 17, artikli 19 lõike 1 ning artiklite 20, 22, 24 ja 26 alusel töötajate üldist kindlustuskeemi käsitlevate õigusaktide sätteid.“;

15. [...]

15a.uus Artikli 25 A osa muudetakse järgmiselt:

a) punkt 1 asendatakse järgmisega:

„1. Põhimääruse artikli 19 kohaldamisel esitab kindlustatud isik viibimiskoha liikmesriigi tervishoiu- või pikaajalise hoolduse teenuse osutajale pädeva asutuse väljastatud dokumendi, mis näitab tema õigust saada mitterahalisi hüvitisi. Kui kindlustatud isikul sellist dokumenti ei ole, pöördub viibimiskohajärgne asutus kas taotluse või muul alusel selle dokumendi saamiseks pädeva asutuse poole.“;

b) punkt 3 asendatakse järgmisega:

„3. Põhimääruse artikli 19 lõikes 1 nimetatud mitterahaliste hüvitiste all mõeldakse mitterahalisi hüvitisi, mida antakse viibimiskoha liikmesriigis vastavalt selle õigusaktidele ning mis osutuvad vajalikuks meditsiinilistel põhjustel või pikaajalise hoolduse vajaduse tõttu, et kindlustatud isik ei peaks enne oma kavandatud viibimise lõppu pädevasse liikmesriiki tagasi pöörduma, et saada vajalikku ravi või pikaajalise hoolduse hüvitisi.“

16. [...]

17. Artiklit 31 muudetakse järgmiselt:

c) [...]

d) [...]

e) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„Pädev asutus teatab samuti elu- või viibimiskohajärgsele asutusele pikaajalise hoolduse rahaliste hüvitiste maksmisest, kui viimati mainitud asutuse kohaldatavad õigusaktid näevad ette pikaajalise hoolduse mitterahalised hüvitised, mis on nimetatud põhimääruse artikli 33a lõikes 1 osutatud loetelus.“;

17a.uus Artikli 32 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Kui isik või isikute rühm vabastatakse taotluse alusel kohustuslikust ravi- või pikaajalise hoolduse kindlustusest ning need isikud ei ole seega hõlmatud põhimääruse kohaldamisalasse kuuluva ravi- või pikaajalise hoolduse kindlustuse skeemiga, ei muutu teise liikmesriigi asutus üksnes sellise vabastuse tõttu vastutavaks põhimääruse III jaotise 1. peatüki kohaselt nendele isikutele või nende pereliikmetele antud mitterahaliste või rahaliste hüvitiste kulude kandmise eest.“

18. [...]

19. Artikli 43 lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Iga liikmesriigi asutus arvutab oma kohaldatavate õigusaktide kohaselt makstavad summad, mis vastavad vabatahtliku kindlustuse või kohustusliku kindlustuse vabatahtliku jätkamise perioodidele ning mille suhtes kooskõlas põhimääruse artikli 53 lõike 3 punktiga c ei kohaldata muude riikide eeskirju maksmise lõpetamise, vähendamise või peatamise kohta.“;

19a.uus Artikli 54 järele lisatakse järgmine:

„Artikkel 94a

Põhimääruse artikli 61 lõike 2 kohaldamise kord

-1. Põhimääruse artikli 61 lõikes 2 osutatud olukorras registreerib töötu end töötajana tööhõivetalituses selles liikmesriigis, kus ta oli viimati kindlustatud, töötas või tegutses füüsilisest isikust ettevõtjana ning esitab taotluse hüvitiste saamiseks kõnealuse liikmesriigi asutusele. Kui põhimääruse artikli 61 lõikes 2 osutatud liikmesriigi asutus saab sellise taotluse, edastab ta selle viivitamata läbivaatamiseks kõige hiljutisema kindlustus-, töötamis- või füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsemise perioodi liikmesriigi asutusele. Esmase taotluse esitamise kuupäev kehtib kõigis asjaomastes asutustes.

1. Kui kõige hiljutisema kindlustus-, töötamis- või füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsemise perioodi liikmesriigi asutus teeb pärast taotluse läbivaatamist kindlaks, et töötu ei vasta põhimääruse artikli 61 lõikes 1 osutatud liitmistingimustele, ning kui asutusele saada oleva teabe põhjal on selge, et töötu on täitnud vajaliku perioodi, et tekiks õigus saada hüvitisi vastavalt põhimääruse artikli 61 lõikele 2, edastab ta viivitamata dokumendi põhimääruse artikli 61 lõikes 1 osutatud asutusele. Muul juhul võtab kõige hiljutisema kindlustus-, töötamis- või füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsemise perioodi liikmesriigi asutus enne dokumendi saatmist ühendust põhimääruse artikli 61 lõikes 2 osutatud asutusega, et teha kindlaks, kas põhimääruse artikli 61 lõikes 2 osutatud periood täitus nimetatud liikmesriigis.

2. Lõikes 1 osutatud dokument sisaldab vajalikku teavet töötu olukorra kohta. Selle dokumendi vormi ja sisu määrab kindlaks halduskomisjon.“

19b.uus Artikli 55 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„Selleks et saada hüvitist põhimääruse artikli 64, artikli 64a lõike 2 või artikli 65 lõike 3 alusel, teavitab teise liikmesriiki suunduv töötu isik pädevat asutust enne oma ärasõitu sellest ja taotleb temalt dokumendi, mis tõendab, et isikul on jätkuvalt õigus saada hüvitist põhimääruse artikli 64 lõike 1 punkti b alusel.“;

20. Artikli 55 lõige 4 asendatakse järgmisega:

„Töötü sihtkoha liikmesriigi asutus saadab pädevale asutusele viivitamata dokumendi, milles on märgitud töötü tööhõivetalituses registreerimise kuupäev ja tema uus aadress.

Kui ajavahemikul, mille kestel töötul on õigus hüvitise säilitamisele, ilmneb mis tahes asjaolu, mis võib mõjutada hüvitise saamise õigust, saadab töötü sihtkohaliikmesriigi asutus viivitamata pädevale asutusele ja asjaomasele isikule asjakohast teavet sisaldava dokumendi.

Pädeva asutuse taotluse korral edastab töötü sihtkohaliikmesriigi asutus igal kuul asjakohast teavet töötü olukorra jälgimise kohta ning eelkõige selle kohta, kas isik on endiselt registreeritud tööhõivetalituses ja kas ta järgib korraldatud kontrollimenetlusi.“;

21. Artikli 55 lõige 7 asendatakse järgmisega:

„Lõikeid 2–6 kohaldatakse *mutatis mutandis* põhimääruse artikli 64a ja artikli 65 lõikes 3 hõlmatud olukorra puhul.“

22. Artiklile 56 lisatakse lõige -1:

„Põhimääruse artikli 65 lõikes 1, artikli 65 lõike 2 viimases lauses või artikli 65 lõikes 2a osutatud pädev asutus teavitab täielikult töötuid nende kohustustest ning edastab neile dokumendid, mis sisaldavad kogu vajalikku teavet töötushüvitiste saamiseks kooskõlas elukohaliikmesriigi õigusaktidega. Elukohaliikmesriigi asutus teavitab pädeva asutuse taotlusel viivitamata pädevat asutusest kõigist asjaoludest, millest ta on teadlik ja mis võivad tõenäoliselt mõjutada hüvitise saamise õigust, eelkõige, kui täielikult töötud on elukohaliikmesriigis tööle asunud või hakanud tegutsema füüsilisest isikust ettevõtjana.“;

23. Artiklit 56 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„Kui töötu isik otsustab vastavalt põhimääruse artikli 65 lõikele 4 olla kättesaadav ka hüvitisi mittemaksva liikmesriigi tööhõivetalitustele, registreerides end seal tööotsijana, teavitab ta sellest hüvitisi maksva liikmesriigi asutust ja tööhõivetalitust.

Kui hüvitisi mittemaksva liikmesriigi tööhõivetalitus esitab taotluse, saadavad hüvitisi maksva liikmesriigi tööhõivetalitused asjakohase teabe töötu isiku registreerimise ja tema tööotsingute kohta. Hüvitisi mittemaksva liikmesriigi tööhõivetalitus teavitab samuti pädeva asutuse taotlusel viivitamata pädevat asutust kõigist asjaoludest, millest ta on teadlik ja mis võivad tõenäoliselt mõjutada hüvitise saamise õigust, eelkõige sellest, kui täielikult töötud on elukohaliikmesriigis tööle asunud või hakanud tegutsema füüsilisest isikust ettevõtjana.“;

b) lõige 3 jäetakse välja.

24. [...]

25. Artikli 64 lõike 1 esimene taane asendatakse järgmisega:

„ - näitaja i ($i = 1, 2, 3$ ja 4) esindab kindlaksmääratud summa arvutamisel kasutatud kolme vanuserühma järgmiselt:

$i = 1$: alla 65aastased isikud,

$i = 2$: 65–74aastased isikud,

$i = 3$: 75–84aastased isikud,

$i = 4$: 85aastased ja vanemad isikud;“.

26. Artikkel 65 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 65

Aastaste keskmiste kulude teatamine

1. Iga vanuserühma aastane keskmine kulu isiku kohta konkreetsel aastal teatatakse kontrollnõukogule hiljemalt kõnealusele aastale järgneva teise aasta lõpuks.
2. Lõike 1 kohaselt teatatud aastased keskmised kulud avaldatakse igal aastal Euroopa Liidu Teatajas pärast nende heakskiitmist halduskomisjonis.

3. Kui liikmesriik ei ole suuteline teatama keskmisi kulusid konkreetse aasta kohta lõikes 1 osutatud tähtjaks, peab ta sama tähtaja jooksul küsima luba halduskomisjonilt ja kontrollnõukogult, et kasutada kõnealuse liikmesriigi puhul aastaseid keskmisi kulusid, mis on avaldatud Euroopa Liidu Teatajas aasta kohta, mis eelnes konkreetsele aastale, mille kohta andmeid ei ole edastatud. Sellise loa taotlemisel peab liikmesriik selgitama, miks tal ei ole võimalik teatada aastaseid keskmisi kulusid kõnealuse aasta kohta. Kui halduskomisjon kiidab pärast kontrollnõukogu arvamuse kaalumist liikmesriigi taotluse heaks, avaldatakse eespool nimetatud aastased keskmised kulud Euroopa Liidu Teatajas.

4. Lõikes 3 sätestatud erandit ei kohaldata järjestikustel aastatel.“

26a.uus Artikli 67 lõige 3 asendatakse järgmisega:

„Rakendusmääruse artikli 6 lõike 5 teises lõigus ja artikli 73 lõikes 2 nimetatud juhtumi korral ei alga käesoleva artikli lõigetes 1 ja 2 nimetatud perioodi arvestamine enne, kui on tehtud kindlaks pädev asutus.“

27. Artikkel 70 jäetakse välja.

27a.uus Artikli 72 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„Kui käesoleva määruse artiklis 73 ei sätestata teisiti, siis kui ühe liikmesriigi asutus on isikule alusetult hüvitisi maksnud, võib kõnealune asutus tema kohaldatavates õigusaktides määratud tingimustel ja piirides taotleda mis tahes muu liikmesriigi asutuselt, kes peab asjaomasele isikule hüvitisi maksuma, et alusetult makstud summa peetakse kinni asjaomasele isikule võlgnetavatest või jooksvalt makstavatest summadest, olenemata sotsiaalkindlustuse liigist, mille raames kõnealust hüvitist makstakse. Viimati nimetatud liikmesriigi asutus peab kõnealuse summa kinni tema kohaldatavate õigusaktidega selliseks tasaarvestuseks ettenähtud tingimustel ja piirides, nagu oleks tegemist tema enda poolt üleliigselt makstud summadega, ja kannab kinnipeetud summa üle alusetult hüvitisi maksnud asutusele.“

28. Artikkel 73 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 73

Alusetute rahaliste ja mitterahaliste hüvitiste ja sissemaksete tagasimaksed kohaldatava õiguse tagasiulatuva muutmise või muude olukordade puhul, kui asutusel puudus pädevus

1. Kohaldatava õiguse tagasiulatuva muutmise korral, sealhulgas olukordades, millele on osutatud rakendusmääruse artikli 6 lõigetes 4 ja 5, samuti muudel juhtumitel, kui asutus, millel puudus pädevus, maksis või määras alusetult hüvitisi või sai alusetult sissemaksid, siis koostab nimetatud asutus aruande makstud või saadud summa kohta ja saadab selle tagasimaksete eest pädevaks tunnistatud asutusele kõige hiljemalt kuus kuud pärast seda, kui on kohaldatavate õigusaktide muudatus on kindlaks määratud või hüvitise maksmise või sissemaksete saamise eest vastutav asutus on tuvastatud.
2. Mitterahalised hüvitised maksab tagasi asutus, mis on pädevaks tunnistatud vastavalt rakendusmääruse artiklitele 66–68.
3. Rahaliste hüvitiste maksmiseks pädevaks tunnistatud asutus arvab makstud summa, mille ta peab tagasi maksma asutusele, mis ei olnud pädev või oli pädev ainult ajutiselt, maha vastavatest hüvitistest, mida ta asjaomasele isikule võlgneb, ning kannab mahaarvatud summa viivitamata üle viimati nimetatud asutusele.

Kui alusetult makstud hüvitiste summa on suurem kui pädevaks tunnistatud asutuse võlgnetav summa või kui võlgnevused puuduvad, arvab pädevaks tunnistatud asutus kõnealuse summa maha jooksvalt makstavatest summadest tema kohaldatavate õigusaktidega ette nähtud tingimustel ja piirides, ning kannab mahaarvatud summa viivitamata üle alusetult rahalisi hüvitisi maksnud asutusele nende tagasimaksmise eesmärgil.

4. Asutus, kes on alusetult saanud sissemaksid juriidiliselt ja/või füüsiliselt isikult, maksab kõnealused summad nende maksjale tagasi alles pärast seda, kui see asutus on pädevaks tunnistanud asutuse kaasabil kindlaks teinud summad, mis tal on saada asjaomaselt isikult.

Pädevaks tunnistanud asutuse taotlusel, mis esitatakse hiljemalt kolm kuud pärast seda, kui asutus on saanud makstud või saadud summade aruande, kannab alusetult sissemaksid saanud asutus need sissemaksed kõnealuseks perioodiks pädevaks tunnistanud asutusele üle, et tasaarveldada seoses juriidilise ja/või füüsilise isiku poolt pädevaks tunnistanud asutusele võlgnetavad sissemaksed. Üle kantud sissemaksid käsitatakse tagasiulatuvalt kui pädevaks tunnistanud asutusele makstud sissemaksid.

Kui alusetult saadud sissemaksete summa on suurem kui pädevaks tunnistanud asutusele juriidilise või füüsilise isiku poolt võlgnetav summa, maksab alusetult sissemaksid saanud asutus ülemäärase võlgnetava summa juriidilisele ja/või füüsilisele isikule tagasi.

5. Siseriiklikes õigusnormides sätestatud tähtajad ei ole mõjuv põhjus keelduda asustevaheliste nõuete tagasimaksmisest käesoleva artikli alusel.

6. Käesoleva määruse artikli 5 lõike 2 või artikli 6 lõike 3 kohaste menetluste puhul ei kohaldata käesolevat artiklit nõuete suhtes, mis on vanemad kui 36 kuud sel päeval, mil menetlust alustatakse.

7. Kaks või enam liikmesriiki võivad ühiselt kokku leppida konkreetsetes sätetes või menetlustes, mis erinevad nendest, mis on esitatud käesoleva artikli lõigetes 1–6, ning mitterahaliste hüvitistega seoses võivad kohaldada põhimääruse artikli 35 lõiget 3, tingimusel, et need sätted ja menetlused ei ole asjaomase isiku jaoks ebasoodsad.

8. Käesoleva artikli kohaldamise üksikasjaliku korra kehtestab halduskomisjon.“;

28a.uus Artikli 75 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Käesolevas jaos kasutatakse järgmisi mõisteid:

- „nõue“ – iga nõue, mis on seotud alusetult makstud sissemakssetega või alusetult määratud hüvitistega, sealhulgas viivised, rahatrahvid, haldustrahvid ning kõik muud asjaomase nõudega seotud tasud ja kulud vastavalt nõude esitanud liikmesriigi õigusaktidele;
- „taotluse esitanud pool“ – iga liikmesriigi mis tahes asutus, mis esitab eespool määratletud nõuet puudutava teabe-, teatamis- või sissenõudmistaotluse;
- „taotluse saanud pool“ – iga liikmesriigi mis tahes asutus, millele võib esitada teabe-, teatamis- või sissenõudmistaotluse;
- „nõude täitmise kuupäev“ – kuupäev, millal võlgnevus peab vastavalt taotluse esitanud poole liikmesriigi siseriiklikele õigusnormidele olema tasutud;“

28b.uus Artikli 75 lõige 3 jäetakse välja.

29. Artikli 75 lõike 3 järele lisatakse järgmine lõige 4:

„4. Kui sotsiaalkindlustuse tagasimakse puudutab isikut, kes elab või viibib teises liikmesriigis, võib liikmesriik, kes peab maksutagastuse tegema, teavitada kooskõlas käesoleva määruse artikli 2 lõikega 2 tagastusest elukoha- või viibimisriiki, ilma et oleks selleks saanud eelneva taotluse.“

30. [...]

31. Artikkel 77 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 77

Teatamine

1. Taotluse saanud pool teeb taotluse esitanud poole taotlusel ning oma liikmesriigi samalaadsetest juriidilistest dokumentidest ja otsustest teatamist käsitlevate eeskirjade kohaselt adressaadile teatavaks kõik taotluse esitanud poole liikmesriigis vastu võetud juriidilised dokumendid ja otsused, sealhulgas ka kohtuotsused, mis on seotud konkreetse nõude ja/või selle sissenõudmisega.
2. Teavitamistaotlusele lisatakse tüüpvorm, mis sisaldab vähemalt järgmisi andmeid:
 - (a) nimi, aadress ja muud adressaadi tuvastamiseks vajalikud andmed;
 - (b) teavitamise eesmärk ja ajavahemik, mille jooksul teatamine peaks toimuma;
 - (c) lisatud dokumendi kirjeldus ning asjaomase nõude laad ja suurus;
 - (d) nimi, aadress ja muud kontaktandmed järgmise kohta:
 - (i) lisatud dokumendi eest vastutav asutus ja, kui see on erinev,
 - (ii) asutus, kust saab täiendavat teavet teatatud dokumendi või maksekohustuse vaidlustamise võimaluste kohta.
3. Taotluse saanud pool teavitab viivitamata taotluse esitanud poolt tema teavitamistaotluse saamise järel võetud meetmetest ning eelkõige juriidilise dokumendi või otsuse adressaadile edastamise kuupäevast.

4. Taotluse esitanud pool esitab käesoleva artikli kohase teavitamistaotluse ainult juhul, kui tal ei ole võimalik teavitada vastavalt eeskirjadele, mis reguleerivad asjaomastest dokumentidest teavitamist tema liikmesriigis, või kui selline teavitamine tekitaks ebaproportsionaalseid raskusi.
5. Taotluse saanud pool tagab, et teavitamine taotluse saanud poole liikmesriigis toimub taotluse saanud poole liikmesriigis kehtivate õigusnormide ja haldustavade kohaselt.
6. Lõike 5 kohaldamine ei mõjuta mis tahes muu teavitamisvormi kasutamist, mille on koostanud taotluse esitanud poole liikmesriigi asutus vastavalt selles liikmesriigis kehtivatele eeskirjadele. Taotluse esitanud poole liikmesriigi asutus võib teavitada teise liikmesriigi territooriumil elavat isikut mis tahes dokumendist otse tähtud kirjaga või elektroonilisel teel.“

32. Artiklit 78 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Taotluse esitanud poole palvel nõuab taotluse saanud pool sisse nõuded, mille suhtes on olemas taotluse esitanud poole liikmesriigis täitmisele pööramist lubav juriidiline dokument. Igale sissenõudmistaotlusele lisatakse ühtne juriidiline dokument, mis lubab täitmisele pööramist taotluse saanud poole liikmesriigis.“;

b) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Taotluse esitanud pool võib esitada sissenõudmistaoitluse vaid juhul, kui

(a) nõuet ja selle täitmisele pööramist lubavat juriidilist dokumenti ei ole tema liikmesriigis vaidlustatud, välja arvatud juhul, kui kohaldatakse käesoleva määruse artikli 81 lõike 2 teist lõiku;

b) [...]

(c) aegumistähtaeg ei ole tema liikmesriigi õigusaktide kohaselt möödunud.“

c) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Enne kui taotluse esitanud pool esitab sissenõudmistaoitluse, tuleb kohaldada taotluse esitanud poole liikmesriigis kehtivat asjakohast sissenõudmismenetlust, välja arvatud järgmistel juhtudel:

a) kui on ilmne, et taotluse esitanud poole liikmesriigis ei ole vara sissenõudmise rahuldamiseks või et sellise menetlusega ei kaasne nõude täielik tasumine ja taotluse esitanud poolel on konkreetne teave, mis näitab, et asjaomasel isikul on taotluse saanud poole liikmesriigis vara;

b) kui selliste menetluste kasutamine taotluse esitanud poole liikmesriigis tekitaks ebaproportsionaalseid raskusi.“;

Kui taotluse saanud pool saab taotluse esitanud poolelt sissenõudmistaoitluse, esitab taotluse esitanud pool taotluse saanud poole taotlusel lisainfot, mida taotluse saanud asutus vajab nõude sissenõudmiseks. Taotluse esitanud poolel ei ole kohustust esitada käesoleva määruse artikli 76 lõikes 3 täpsustatud infot.“;

ca uus lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Sissenõudmistaotlus sisaldab ka taotluse esitanud poole deklaratsiooni, milles kinnitatakse, et lõigetes 2 ja 3 sätestatud tingimused on täidetud.“

d) lisatakse järgmine lõige 6:

„6. Nõude sissenõudmistaotlusele võib lisada muid taotluse esitanud poole liikmesriigis väljastatud ja nõudega seotud dokumente.“

33. Artikkel 79 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 79

Sissenõude täitmisele pööramist lubav juriidiline dokument

1. Ühtne juriidiline dokument, mis lubab täitmisele pööramist taotluse saanud poole liikmesriigis, kajastab täitmisele pööramist lubava esmase dokumendi materiaalõiguslikku sisu ning see on ainus alus taotluse saanud poole liikmesriigis võetavatele sissenõudmismeetmetele ja ettevaatusabinõudele. Seda ei pea kõnealuses liikmesriigis tunnustama, täiendama ega asendama.

2. Täitmisele pööramist lubav ühtne juriidiline dokument sisaldab järgmist:

(a) nimi, aadress ja muu asjaomase füüsilise või juriidilise isiku ja/või tema varasid valdava kolmanda isiku identifitseerimiseks vajalik teave;

(b) nõude hindamise eest vastutava asutuse nimi, aadress ja muu asjakohane teave, ja, kui see on erinev, asutus, kust saab täiendavat teavet nõude või maksekohustuse vaidlustamise võimaluste kohta;

- (c) teave, mis on vajalik juriidilise dokumendi tuvastamiseks, mis lubab nõude täitmisele pööramist ja mis on välja antud taotluse esitanud poole liikmesriigis;
- (d) nõude kirjeldus, sealhulgas nõude laad, hõlmatav periood, nõude täitmise kuupäev ja kõik muud kuupäevad, mis on olulised täitmisele pööramise seisukohast, ja nõude suurus, sealhulgas põhinõue, kõik viivised, rahatrahvid, haldustrahvid ja kõik muud tasumisele kuuluvad tasud ja kulud, mis on esitatud nii taotluse esitanud poole kui ka taotluse saanud poole liikmesriigi vääringus;
- (e) kuupäev, mil taotluse esitanud pool ja/või taotluse saanud pool juriidilise dokumendi adressaadile teatavaks tegi;
- (f) kuupäev, millest alates, ja ajavahemik, mille jooksul on täitmisele pööramine taotluse esitanud poole liikmesriigis kehtivate õigusaktide kohaselt võimalik;
- (g) muu asjakohane teave.“

34. Artikkel 80 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 80

Makseviisid ja tähtajad

1. Nõuded nõutakse sisse taotluse saanud poole liikmesriigi vääringus. Artikli 85 lõike 1a kohaselt kannab taotluse saanud pool enda poolt sisse nõutud nõude kogusumma üle taotluse esitanud poolele.

Nõude kogusumma ülekandmisel taotluse esitanud poolele esitab taotluse saanud pool samuti asjakohase teabe, mis on seotud asjaomase füüsilise või juriidilise isiku identifitseerimisega, nagu on osutatud käesoleva määruse artikli 79 lõikes 2.

2. Taotluse saanud pool võib oma liikmesriigis kehtivate õigus- ja haldusnormide kohaselt anda võlgnikule maksmiseks lisaiega või lubada tal maksta osade kaupa. Taotluse saanud poole antud lisamakseaja eest nõutud viivised tuleb samuti üle kanda taotluse esitavale asutusele. Seejärel teavitab taotluse saanud pool sellisest otsusest taotluse esitanud poolt.

Alates sissenõudmistaoitluse saamise kuupäevast nõuab taotluse saanud pool hilinenud maksete eest intressi taotluse saanud poole liikmesriigis kehtivate õigus- ja haldusnormide kohaselt.

35. Artikkel 81 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 81

Nõude või selle sissenõudmise täitmisele pööramist lubava juriidilise dokumendi vaidlustamine ning täitemeetmete vaidlustamine

1. Kui sissenõudmismenetluse ajal vaidlustab huvitatud isik nõude, taotluse esitanud poole liikmesriigis täitmisele pööramist lubava esialgse juriidilise dokumendi või taotluse esitanud poole liikmesriigis täitmisele pööramist lubava ühtse juriidilise dokumendi, taotluse esitanud poole liikmesriigi asutuse tehtud teavituse kehtivuse, pöördub nimetatud huvitatud isik taotluse esitanud poole asutuse liikmesriigi asjakohase võimuorgani poole vastavalt selles liikmesriigis kehtivatele õigusaktidele. Taotluse esitanud pool teatab sellest viivitamata taotluse saanud poolele. Kõnealusel pöördu misest võib taotluse saanud poolt teavitada ka huvitatud isik.

2. Niipea kui taotluse saanud pool on taotluse esitanud poolelt või huvitatud isikult saanud lõikes 1 nimetatud teatise või teabe, peatab ta täitemenetluse kuni asjakohase võimuorgani otsuseni, kui taotluse esitanud pool kooskõlas käesoleva lõike teise lõiguga ei esita taotlust nõude sissenõudmiseks. Taotluse saanud pool võib vajaduse korral ja ilma, et see piiraks rakendusmääruse artikli 84 kohaldamist, rakendada nõude sissenõudmist tagavaid ettevaatusabinõusid, kui selline tegevus on samalaadsete nõuete puhul tema liikmesriigis kehtivate õigusnormidega lubatud.

Olenemata esimesest lõigust võib taotluse esitanud pool kooskõlas oma liikmesriigis kehtivate õigus- ja haldusnormidega ning halduspraktikaga nõuda, et taotluse saanud pool nõuaks vaidlustatud nõude sisse, kui taotluse saanud poole liikmesriigis kehtivad õigus- ja haldusnormid ning halduspraktika seda lubavad. Kõiki selliseid taotlusi tuleb põhjendada. Kui vaidlustamise tulemus on võlgnikule soodne, peab taotluse esitanud pool mis tahes sissenõutud summad tagasi maksma ja vajaduse korral tasuma taotluse saanud poole liikmesriigis kehtivate õigusaktide kohaselt tasumisele kuuluvad kompensatsioonid.“

3. Taotluse saanud poole liikmesriigis võetud täitemeetmete või teate kehtivuse vaidlustamisel taotluse esitanud poole asutuse poolt pöörduetakse selle liikmesriigi asjakohase võimuorgani poole vastavalt seal kehtivatele õigusnormidele.

4. [...]

5. [...]

(NB! Lõikeid 4 ja 5 käsitletakse uue artikli 81a all)

35a. uus Artikli 81 järele lisatakse järgmine:

„Artikkel 81a

Tagasivõtmised ja muutmised

1. Taotluse esitanud pool teatab taotluse saanud poolele kohe kõik tema sissenõudmistaoitlusesse tehtavad hilisemad muudatused või oma taotluse tagasivõtmise, esitades muutmise või tagasivõtmise põhjused.

2. Kui taotluse muutmise aluseks on artikli 81 lõikes 1 osutatud asjaomase asutuse otsus, edastab taotluse esitanud pool nimetatud otsuse koos taotluse saanud poole liikmesriigis täitmisele pööramist lubava muudetud ühtse juriidilise dokumendiga. Seejärel võtab taotluse saanud pool muudetud juriidilise dokumendi põhjal täiendavaid sissenõudmismeetmeid.

Taotluse saanud poole liikmesriigis täitmisele pööramist lubava ühtse juriidilise dokumendi alusel juba võetud sissenõudmismeetmeid või ettevaatusabinõusid võib muudetud juriidilise dokumendi alusel jätkuvalt võtta, välja arvatud juhul, kui taotluse muutmine on tingitud taotluse esitanud või taotluse saanud poole liikmesriigis täitmisele pööramist lubava esialgse juriidilise dokumendi kehtetusest.

Artikleid 79 ja 81 kohaldatakse muudetud juriidilise dokumendi suhtes.

3. Kui taotlust muudetakse mõnel muul põhjusel ja kui nimetatud muudatus sisaldab nõude summa vähendamist, siis jätkab taotluse saanud pool sissenõudmise või juba võetud ettevaatusabinõudega, kuid täitmisele pööramine piirdub üksnes nõude selle osaga, mis on veel tasumata.“

36. Artikkel 82 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 82

Abi andmise piirangud

1. Ilma et see piiraks taotluse saanud poole pädevust anda abi, ei ole taotluse saanud poole kohustatud:

(a) andma käesoleva määruse artiklites 78 kuni 81 sätestatud abi, kui nõude sissenõudmine põhjustaks võlgniku seisundi tõttu tõsiseid majanduslikke või sotsiaalseid raskusi taotluse saanud poole liikmesriigis, juhul kui taotluse saanud poole liikmesriigis kehtivad õigus- või haldusnormid võimaldavad selliseid meetmeid võtta samalaadsete siseriiklike nõuete puhul;

(b) andma käesoleva määruse artiklites 76–81 sätestatud abi, kui käesoleva määruse artiklite 76–78 kohaselt esitatud esmane taotlus käsitleb rohkem kui viis aastat vanu nõudeid, arvestades alates nõude täitmise kuupäevast, mil nõue taotluse esitanud poole liikmesriigis tasumisele kuulus kuni esmase abitaotluse esitamise kuupäevani. Juhul kui nõue või taotluse esitanud poole liikmesriigis täitmisele pööramist lubav esmane juriidiline dokument vaidlustatakse, loetakse viieaastane periood alanuks hetkest, kui tehakse kindlaks, et nõuet või sissenõudmist lubavat täitmisele pööramise dokumenti ei saa enam vaidlustada.

Lisaks hakatakse siis, kui taotluse esitanud poole liikmesriigi asutused on kiitnud heaks makse tähtaja edasilükkamist või osade kaupa maksmist, arvestama viieaastast ajavahemikku hetkest, mil kogu makseperiood on lõppenud.

Sellistel juhtudel ei ole taotluse saanud pool siiski kohustatud abi andma seoses nõuetega, mille puhul on möödunud üle kümne aasta taotluse esitanud poole liikmesriigi nõude täitmise kuupäevast.“

2. Taotluse saanud pool teavitab taotluse esitanud poolt abitaotluse tagasilükkamise põhjustest.“

37. Artikkel 84 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 84

Ettevaatusabinõud

1. Taotluse esitanud poole taotlusel rakendab taotluse saanud pool ettevaatusabinõusid, kui see on tema siseriiklike õigusnormidega lubatud ja tema haldustavaga kooskõlas, et tagada nõude sissenõudmine juhul, kui nõue või taotluse esitanud poole liikmesriigis täitmisele pööramist lubav juriidiline dokument vaidlustatakse taotluse esitamise ajal või kui nõude kohta ei ole veel tehtud taotluse esitanud poole liikmesriigis täitmisele pööramist lubavat juriidilist dokumenti, sel määral, mil ettevaatusabinõud oleksid sarnases olukorras võimalikud ka taotluse esitanud poole liikmesriigi õigusnormide ja haldustavade kohaselt.

Taotluse esitanud poole liikmesriigis ettevaatusabinõude rakendamist lubav dokument, mis on seotud nõudega, mille jaoks vastastikust abi taotletakse, lisatakse vajaduse korral taotluse saanud poole liikmesriigis ettevaatusabinõusid käsitlevale taotlusele. Kõnealust dokumenti ei pea taotluse saanud poole liikmesriigis tunnustama, täiendama ega asendama.

2. Ettevaatusabinõusid käsitlevale taotlusele võib lisada teisi taotluse esitanud poole liikmesriigis väljastatud nõudega seotud dokumente.
3. Esimese lõigu rakendamiseks kohaldatakse käesoleva määruse artiklites 78, 79, 81 ja 82 kehtestatud sätteid ja menetlusi *mutatis mutandis*.“

38. Artikli 85 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Taotluse saanud pool nõuab asjaomaselt füüsiliselt või juriidiliselt isikult sisse ja peab kinni kõik kulud, mida ta sissenõudmisega seoses kannab, kooskõlas õigusnormidega, mida taotluse saanud poole liikmesriigis kohaldatakse samalaadsete nõuete suhtes.

1a. Kui sissenõudmisega seotud kulud ei ole lisaks nõude summale võimalik sisse nõuda võlgnikult, arvatakse need kulud maha mis tahes summast, mis tegelikult sisse nõuti, või, kui see ei ole võimalik, hüvitab need taotluse esitanud pool. Taotluse esitanud pool ja taotluse saanud pool võivad kokku leppida konkreetse juhtumiga seotud hüvitamiskorra või selliste kulude tagasimaksmisest loobumise.“

39. Artikli 85 järele lisatakse artikkel 85a:

„*Artikkel 85a*

Viibimine haldusasutuste ametiruumides ja osalemine haldusuurimistes

1. Taotluse esitanud ja saanud poole kokkuleppel ning kooskõlas taotluse saanud poole kehtestatud korraga võivad taotluse esitanud poole volitatud ametnikud käesolevas jaos sätestatud vastastikuse abi edendamiseks:

(a) viibida ametiruumides, kus taotluse saanud poole liikmesriigi haldusasutused täidavad oma ülesandeid;

- (b) olla kohal taotluse saanud poole liikmesriigi territooriumil läbiviidava haldusuurimise ajal;
- (c) abistada taotluse saanud poole liikmesriigi pädevaid ametnikke kõnealuses liikmesriigis toimuva kohtumenetluse ajal.

2. Kui see on lubatud taotluse saanud poole liikmesriigi kehtivate õigusaktidega, võib lõike 1 punktis b osutatud kokkuleppega ette näha, et taotluse esitanud poole liikmesriigi ametnikud võivad küsitleda üksikisikuid ja kontrollida dokumente.

3. Taotluse esitanud poole volitatud ametnikud, kes kasutavad lõigetes 1 ja 2 sätestatud võimalusi, peavad suutma igal ajal esitada kirjaliku volituse, mis kinnitab nende isikut ja ametialaseid volitusi.“;

38a. uus Artikkel 86 jäetakse välja

39b.uus IV jaotise III peatüki 2. jakku lisatakse artikkel 86a:

„Artikkel 86a

Õigus võtta vastu rakendusakte

1. Komisjon täpsustab rakendusaktidega täiendavalt sissenõudmismenetlust. Rakendusaktidega kehtestatakse järgmine:
 - a) selle jao kohaldamiseks vajalik praktiline kord asjaomasele isikule teabe ja dokumentide või otsuste saatmiseks elektroonilisel teel kooskõlas artikliga 4;
 - b) artiklis 79 osutatud ühtse juriidilise dokumendi vorm;

- c) teave, mille taotluse saanud pool esitab taotluse esitanud poolele taotluse seisu või tulemuse kohta ning sellega seotud kohaldatava ajaraamistiku kohta;
 - d) meetmed, mida asjaomased asutused on kohustatud võtma seoses sissenõudmistaotlusega seotud nõude muutmise või tagasivõtmisega;
 - e) üksikasjalikumad eeskirjad artikli 75 lõike 2, artiklite 76, 77, 78, 79, 80 ja 81, artikli 82 lõike 1, artikli 83 teise lõigu ning artiklite 84, 85 ja 85a rakendamiseks ja
 - f) sissenõudmistaotluse aluseks oleva miinimumsumma kindlaksmääramine.
2. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu koosõlas määruse (EL) nr 883/2004 artiklis 76b osutatud kontrollimenetlusega.“

40. Artiklit 87 muudetakse järgmiselt:

- a) lõikes 4 asendatakse viide „artiklis 34“ viitega „artikli 1 punktis vb“;
- b) lõike 6 lõppu lisatakse järgmine lause:

„Kui asutus, kellel paluti teha kontroll, kasutab tulemusi ka iseseisvalt hüvitiste andmiseks asjaomasele isikule tema poolt kohaldatavate õigusaktide alusel, ei nõua ta tagasi eelmises lauses osutatud kulusid.“

41. Artikli 89 lõige 3 jäetakse välja.

42. Artikkel 92 jäetakse välja.

43. Artiklis 93 asendatakse tekst „artiklit 87“ tekstiga „artikleid 87–87b“.

44. Lisatakse artikkel 94a:

„Artikkel 94a

Konkreetsed üleminekusätted

Kuni määruse (EL) XXX jõustumiseni kohaldatakse enne [*ELT: palun sisestada täpne kuupäev, mis on 24 kuud pärast määruse (EL) xxxx jõustumist*] esitatud töötushüvitiste avalduste puhul enne [määruse (EL) xxxx jõustumise kuupäev] jõus oleva rakendusmääruse versiooni artikleid 56 ja 70.

Käesoleva määruse artiklite 56 ja 70 sätteid, mis kehtisid enne [määruse (EL) xxxx jõustumise kuupäeva, kohaldatakse Luksemburgi suhtes edasi kuni *ELT: palun sisestada täpne kuupäev, mis on kolm aastat pärast määruse (EL) xxxx artikli 3 teises lõigus nimetatud kohaldamiskuupäeva*].

Luksemburg võib komisjonile teatada, et nimetatud kuupäeva on vaja pikendada täiendava kahe aasta võrra. Selline pikendamise teade tuleb esitada aegsasti enne eelmises lõigus osutatud kolmeaastase ajavahemiku lõppu. Kõnealune teade avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas* .

Kuni määruse (EL) xxxx jõustumiseni kohaldatakse enne [*ELT: palun sisestada täpne kuupäev, mis on 24 kuud pärast määruse (EL) xxxx jõustumist*] algatatud tasaarvestuste puhul jätkuvalt käesoleva määruse artiklit 73.

Kuni määruse (EL) xxxx jõustumiseni kohaldatakse enne [*ELT: palun sisestada täpne kuupäev, mis on 24 kuud pärast määruse (EL) xxxx jõustumist*] esitatud taotluste ja vaidlustamiste puhul käesoleva määruse IV jaotise III peatüki 3. jagu.“;

45. Artiklit 96 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 teine lause asendatakse järgmisega:

„Määrus (EMÜ) nr 574/72 jääb siiski jõusse, välja arvatud artikkel 107, ning säilitab õigusliku mõju järgmise suhtes:“;

b) lõike 1 järele lisatakse lõige 1a:

„1a Seoses lõikes 1 osutatud õigusaktidega reguleeritakse valuuta konverteerimise eeskirju käesoleva määruse artikliga 90.“

Artikkel 3

Jõustumine ja kohaldamiskuupäev

Käesolev määrus jõustub *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamisele järgneva kuu esimesel päeval.

Seda kohaldatakse alates käesoleva määruse jõustumise kuupäevast, välja arvatud muudatuste puhul, mis on seotud määruse 883/2004 artiklitega 1 ja 3, artikli 11 lõikega 2, artikliga 12, artikli 13 lõikega 4a, artiklitega 19, 20, 30, 32, 33a, 34, 60a–65, 68, 68b ning XII ja XIII lisaga ning määruse 987/2009 artikli 5 lõigetega 1a–4, artikli 14 lõigetega 1–5a, artikli 14 lõikega 12, artiklitega 16, 19a, 23–25, 28, 31, 32, 54a–56, 67, 70, 73 ning 77–85, mida hakatakse kohaldama alates [*ELT: palun sisestada täpne kuupäev, mis on 24 kuud pärast jõustumist*].

Määruse 987/2009 artikliga 64 seotud muudatust kohaldatakse alates selle kalendriaasta 1. jaanuarist, mis järgneb määruse jõustumise kalendriaastale.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg,

Euroopa Parlamendi nimel

Nõukogu nimel

president

eesistuja

MÄÄRUSE (EL) XXXX LISA

Määruse (EÜ) nr 883/2004 lisasid muudetakse järgmiselt.

1. I lisa muudetakse järgmiselt.

a) I osa muudetakse järgmiselt:

-i. kanne „EESTI“ asendatakse järgmisega:

„EESTI

Elatisabi 1 jaanuari 2017. aasta perehüvitiste seaduse alusel“;

i. kanne „SLOVAKKIA“ asendatakse järgmisega:

„SLOVAKKIA

Ülalpidamistoetuse asendusmaksed, mis on sätestatud vastavalt seadusele nr 201/2008 Coll. ülalpidamistoetuse asenduse kohta (muudetud kujul).“;

ii. kanne „ROOTSI“ asendatakse järgmisega:

„ROOTSI

Ülalpidamistoetus (sotsiaalkindlustusseadustiku peatükid 17–19)“;

b) II osa muudetakse järgmiselt:

i. kanne „UNGARI“ jäetakse välja;

-ii kanne „POOLA“ asendatakse järgmisega:

„POOLA

Ühekordne sünnitoetus (perehüvitiste seadus)

Ühekordne toetus lapse sünni puhul, kellel on diagnoositud raske ja pöördumatu puue või ravimatu eluohtlik haigus, mis tekkis lapse sünnieelsel arenguperioodil või sünnituse käigus“;

ii. kanne „RUMEENIA“ jäetakse välja;

-iii. kanne „SLOVAKKIA“ asendatakse järgmisega:

„SLOVAKKIA

Sünnitoetus“;

iii. pärast kannet „SOOME“ lisatakse uus kanne, mille sisu on järgmine:

„ROOTSI

Lapsendamistoetus (sotsiaalkindlustusseadustiku 21. peatükk (2001:110)).“

2. II lisa muudetakse järgmiselt:

- i. kanne „SAKSAMAA – AUSTRIA“ asendatakse järgmisega:

„SAKSAMAA – AUSTRIA

4. oktoobri 1995. aasta sotsiaalkindlustuskonventsiooni artikli 14 lõike 2 punktid g, h, i ja j (pädevuse kindlaksmääramine riikide vahel seoses varasemate kindlustusjuhtumitega ja täitunud kindlustusperioodidega); kõnealust sätet kohaldatakse üksnes selle sättega hõlmatud isikute suhtes.“;

- ii. kanne „HISPAANIA–PORTUGAL“ jäetakse välja.

3. III lisast jäetakse välja kanded „EESTI“, „HISPAANIA“, „HORVAATIA“, „ITAALIA“, „LEEDU“, „UNGARI“, „MADALMAAD“, „SOOME“ ja „ROOTSI“.

4. IV lisa muudetakse järgmiselt:

- a) kande „SAKSAMAA“ järel lisatakse kanne „EESTI“;
- b) kande „KÜPROS“ järel lisatakse kanne „LEEDU“;
- c) kande „UNGARI“ järel lisatakse kanne „MALTA“;
- d) kande „POOLA“ järel lisatakse kanne „PORTUGAL“;
- e) kande „PORTUGAL“ järel lisatakse kanne „RUMEENIA“;
- f) kande „SLOVEENIA“ järel lisatakse kanne „SLOVAKKIA“;
- g) kande „SLOVAKKIA“ järel lisatakse kanne „SOOME“;
- h) kande „ROOTSI“ järel lisatakse kanne „ÜHENDKUNINGRIIK“.

5. X lisa muudetakse järgmiselt:

a) kanne „TŠEHHI VABARIIK“ jäetakse välja;

b) kande „SAKSAMAA“ punkt b asendatakse järgmisega:

„b) Hüvitised elamiskulude katmiseks tööotsijaid käsitlevate põhisätete alusel vastavalt sotsiaalseadustiku II köitele“;

c) kandest „EESTI“:

i. jäetakse välja punkt a;

ii. [...];

d) kande „UNGARI“ punktis b asendatakse kirjavahemärk „“ kirjavahemärgiga „.“ ja punkt c jäetakse välja;

e) pärast kannet „PORTUGAL“ lisatakse kanne „RUMEENIA“:

„RUMEENIA

Pensionäride sotsiaaltoetus (valitsuse erakorraline määrus nr 6/2009, millega kehtestatakse minimaalne tagatud vanaduspension, heaks kiidetud seadusega nr 196/2009).“;

f) kanne „SLOVEENIA“ jäetakse välja;

fa) kande „SOOME“ punkt c jäetakse välja;

g) kanne „ROOTSI“ asendatakse järgmisega:

„ROOTSI

a) Eluasemetoetus pensionäridele (sotsiaalkindlustusseadustiku peatükid 99–103);

b) Eakate ülalpidamistoetus (sotsiaalkindlustusseadustiku peatükk 74).“;

h) kandes „ÜHENDKUNINGRIIK“ asendatakse punkti e lõpus olev kirjavahemärk „“ kirjavahemärgiga „,“ ja lisatakse järgmine punkt:

„f) Isikliku sõltumatus toetuse liikumisvõime komponent (2012. aasta hoolekandesüsteemi reformi seaduse 4. osa ja hoolekandesüsteemi reformi seaduse (Põhja-Iirimaa), 2015, 5. osa (S.I. 2015/2006 (N.I. 1)).“ 1).“

6. XI lisa muudetakse järgmiselt:

a) kandes „TŠEHHI VABARIIK“ nummerdatakse praegune lõik numbriga „1.“ ja selle järel lisatakse uus punkt, mille sisu on järgmine:

„2. Olenemata käesoleva määruse artiklites 5 ja 6 sätestatust, võib täiendada toetuse andmisel kindlustusperioodide eest, mis täitusid endise Tšehhi ja Slovaki Liitvabariigi õigusnormide alusel, arvesse võtta üksnes kindlustusperioode, mis on täitunud Tšehhi õigusnormide alusel, et oleks täidetud tingimus, mille kohaselt peab kindlaksmääratud ajavahemikus pärast liitvabariigi lagunemist olema täitunud vähemalt üks aasta Tšehhi pensionikindlustusskeemis (§ 106a lõike 1 punkt b) (seadus nr 155/1995, Col. pensionikindlustuse kohta).“;

b) kandes „SAKSAMAA“ asendatakse punkt 3 järgmisega:

„3. Sotsiaalkindlustuskoodeksi V köite § 47 lõike 1, VII köite § 47 lõike 1 ja V köite § 24i alusel rahaliste hüvitiste andmiseks kindlustatud isikutele, kes elavad teises liikmesriigis, arvutatakse Saksamaa kindlustusskeemides välja hüvitiste summa määramiseks kasutatav netopalk, nagu kindlustatud isik elaks Saksamaal, välja arvatud juhul, kui kindlustatud isik taotleb, et hüvitise summa määrataks kindlaks tema poolt tegelikult saadava netopalga alusel. Selleks et võimaldada föderaalset vanemapalga ja lapsehoolduspuhkuse seaduse (BEEG) alusel lapsehoolduspuhkuse hüvitist isikutele, kes elavad teises liikmesriigis, arvutab lapsehoolduspuhkuse hüvitiste osas pädev Saksamaa asutus seaduse paragrahvide 2c–2f alusel keskmise igakuise töötasu, mille põhjal määratakse hüvitis kindlaks nii, nagu isik elaks Saksamaal. Kui seejuures kuulub BEEG § 2e lõike 3 teise lause kohaselt kohaldamisele IV maksumäär, kuna hüvitise saaja ei kuulu hüvitise määramise ajal ühegi Saksamaa maksumäära kohaldamisalasse, võib ta taotleda, et lapsehoolduspuhkuse hüvitis määrataks kindlaks elukohaliikmesriigis maksustatud tegeliku netosissetuleku alusel.“;

c) kandes „EESTI“ nummerdatakse praegune lõik numbriga „1“ ja selle järel lisatakse uus punkt 2, mille sisu on järgmine:

„2. Selleks et arvutada *pro rata* töövõimetoetust vastavalt käesoleva määruse artikli 52 lõike 1 punktile b, võetakse Eestis täitunud elamisperioode arvesse alates 16. eluaastast kuni ettenägematu asjaolu aset leidmiseni.“;

ca) kanne „MALTA“ asendatakse järgmisega:

„MALTA

Riigiteenistujate erisätted

(a) Üksnes käesoleva määruse artiklite 49 ja 60 kohaldamisel käsitatakse riigiteenistujatena isikuid, kes on võetud tööle relvajõudude seaduse (Malta seadustekogu 220. peatükk), politseiseaduse (Malta seadustekogu 164. peatükk), vanglate seaduse (Malta seadustekogu 260. peatükk) ja kodanikukaitseaduse (Malta seadustekogu 411. peatükk) alusel.

(b) Üksnes määruse artikli 1 punkti e kohaldamisel loetakse eespool nimetatud seaduste ja pensionide määruse (Malta seadustekogu 93. peatükk) alusel makstavaid pensioneid “riigiteenistujate eriskeemideks”;

d) kannet „MADALMAAD“ muudetakse järgmiselt:

i. punkti 1 alapunkt c asendatakse järgmisega:

„c) Ravikindlustusseaduse (Zorgverzekeringswet) ja pikaajalist hooldust käsitleva seaduse (Wet langdurige zorg) sissemaksete tasumise vastutust käsitlevaid sätteid kohaldatakse alapunktis a viidatud isikute ning nende pereliikmete suhtes. Pereliikmete puhul teeb sissemakseid isik, kellest tuleneb õigus saada tervishoiuteenuseid, millest erandiks on sõjaväelaste pereliikmed, kes elavad teises liikmesriigis ja keda maksustatakse otse.“;

ii. punkti 1 alapunkt d asendatakse järgmisega:

„d) Ravikindlustusseaduse (Zorgverzekeringswet) sätteid, mis käsitlevad kindlustuse hilinenud sõlmimist, kohaldatakse *mutatis mutandis*, kui punkti 1 alapunkti a punktis ii osutatud isikute registreerimine keskses haldusametis (CAK) toimus hilinenult.“;

iii. punkti 1 alapunkt e asendatakse järgmisega:

„e) Isikutel, kellel on mõne teise liikmesriigi õigusaktide kohaselt õigus saada mitterahalisi hüvitisi ning kes elavad või viibivad ajutiselt Madalmaades, on õigus saada mitterahalisi hüvitisi vastavalt poliisile, mida kindlustatud isikul on Madalmaades võimalik saada elamis- või viibimiskohajärgsest asutusest vastavalt ravikindlustusseaduse (Zorgverzekeringswet) artikli 11 lõigetele 1, 2 ja 3, artikli 19 lõikele 1 ning artikli 20 lõikele 1, samuti pikaajalist hooldust käsitlevas seaduses (Wet langdurige zorg) sätestatud mitterahalisi hüvitisi.“;

iv. punkti 1 alapunkt f asendatakse järgmisega:

„f) Käesoleva määruse artiklite 23–30 kohaldamisel käsitatakse Madalmaade õigusaktide alusel makstavate pensionitena järgmiseid hüvitisi (lisaks käesoleva määruse III jaotise 4. ja 5. peatükiga hõlmatud pensionitele):

- pensionid, mis on määratud avaliku teenistuste pensionide erastamise seaduse (Wet privatisering ABP) alusel;
- pensionid, mis on määratud sõjaväepensionide raamseaduse (Kaderwet militaire pensioenen) alusel;
- töövõimetushüvitised, mis on määratud sõjaväelaste töövõimetushüvitisi käsitleva seaduse alusel (sõjaväelaste töövõimetushüvitiste seadus – Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen);
- pensionid, mis on määratud raudteelaste pensionifondide erastamise seaduse (Wet privatisering Spoorwegpensioenfond) alusel;

- pensionid, mis on määratud Madalmaade raudtee-ettevõtte töötingimusi reguleeriva määruse (Reglement Dienstvoorwaarden Nederlandse Spoorwegen) alusel;
- hüvitised, mis on määratud enne seadusjärgset pensioniikka jõudmist pensionile jäänud isikutele vastavalt pensioniskeemile, mille eesmärk on tagada töötajatele ja endistele töötajatele vanaduses hüvitised või hüvitis enneaegse tööturul lahkumise korral vastavalt ametliku või kollektiivse töölepingu eeskirjadele, mis käsitlevad enneaegset lahkumist tööturul, või eeskirjale, mis käsitleb 55-aastaste või vanemate isikute enneaegset lahkumist tööturul;
- hüvitised, mis on määratud sõjaväelastele ja avalikele teenistujatele koondamise, väljateenitud aastate pensioni ja ennetähtaegselt pensionile jäämise korral kohaldatava skeemi alusel;
- hüvitised, mis on määratud ühe või mitme eespool nimetatud eeskirja alusel toitjakaotushüvitist saavatele toitja ülalpidamisel olnud sugulastele;
- muud kollektiivsed invaliidsus-, vanadus- ja toitjakaotuspensionid vastavalt pensionikindlustuslepingule või pensionide maksmise korrale pensioniseaduse (Pensioenwet) tähenduses.“;

v. lõike 1 punkti f järele lisatakse järgmine lõige:

„fa) Vastavalt ravikindlustusseaduse (Zorgverzekeringswet) artikli 69 lõikele 1 tuleb isikut, kes 65 aastaseks saamise kuule eelneva kuu viimasel päeval saab pensioni või hüvitist, mida käesoleva kande punkti f alusel käsitatakse Madalmaade õigusaktide kohase pensionina, lugeda pensionitaotlejaks käesoleva määruse artikli 22 tähenduses, kuni ta jõuab oma pensioniikka, nagu on osutatud üldise vanaduspensioniseaduse (Algemene Ouderdomswet) artiklis 7a.“;

vi. punkti 1 alapunkt h asendatakse järgmisega:

„h) Käesoleva määruse artikli 18 lõike 1 kohaldamisel on käesoleva lisa punkti 1 alapunkti a punktis ii osutatud isikutel, kes viibivad ajutiselt Madalmaades, õigus saada mitterahalisi hüvitisi vastavalt poliisile, mida kindlustatud isikul on Madalmaades võimalik saada viibimiskohajärgsest asutusest vastavalt ravikindlustusseaduse (Zorgverzekeringswet) artikli 11 lõigetele 1, 2 ja 3, artikli 19 lõikele 1 ning artikli 20 lõikele 1, samuti pikaajalist hooldust käsitlevas seaduses (Wet langdurige zorg) sätestatud mitterahalisi hüvitisi.“;

e) kande „AUSTRIA“ järel lisatakse kande „SLOVAKKIA“:

„SLOVAKKIA

Olenemata käesoleva määruse artiklites 5 ja 6 sätestatust, võib täiendada toetuse andmisel kindlustusperioodide eest, mis täitusid endise Tšehhi ja Slovaki Liitvabariigi õigusnormide alusel, arvesse võtta üksnes kindlustusperioode, mis on täitunud Slovaki õigusnormide alusel, et oleks täidetud tingimus, mille kohaselt peab kindlaksmääratud ajavahemikus pärast liitvabariigi lagunemist olema täitunud vähemalt üks aasta Slovaki pensionikindlustusskeemis (*§ 69b lõike 1 punkt b) (seadus nr 461/2003, Col. pensionikindlustuse kohta)*).“;

f) kandes „ROOTSI“:

i. jäetakse välja punktid 1 ja 2;

ii. punktis 3 asendatakse „(seadus 2000:798)“ järgmisega:

„(sotsiaalkindlustusseadustiku rakendamise seaduse 6. peatükk, mis käsitleb 53–74 peatükki)“;

- iii. punktis 4:
 - tekst „riikliku kindlustusseaduse (Lag (1962:381) om allmän försäkring) 8. peatüki“ asendatakse tekstiga „sotsiaalkindlustusseadustiku 34. peatüki“;
 - punktis b asendatakse tekst „eelnimetatud seaduse 8. peatüki paragrahvidele 2 ja 8“ tekstiga „eelnimetatud seaduse 34. peatüki punktidele 3, 10 ja 11“ ja tekst „sissetulekul põhineva vanaduspensioni seaduse alusel (1998:674)“ tekstiga „sotsiaalkindlustusseadustiku 59. peatüki alusel“;
- iv. punkti 5 alapunktis a asendatakse viide „(seadus 2000:461)“ viitega „(sotsiaalkindlustusseadustiku peatükk 82)“;
- g) kandes „ÜHENDKUNINGRIIK“:
 - i. asendatakse punktid 1 ja 2 järgmistega:

„1. Kui vastavalt Ühendkuningriigi õigusaktidele võib isikul, kes on jõudnud pensioniikka enne 6. aprilli 2016, olla õigus saada väljateenitud pensioni juhul, kui

(a) endise abikaasa tasutud sissemaksed võetakse arvesse, nagu oleksid need asjaomase isiku enda sissemaksed, või

(b) nimetatud isiku abikaasa, registreeritud partner, endine abikaasa või endine registreeritud partner vastab sissemaksetingimustele, siis tingimusel, et abikaasa, registreeritud partner, endine abikaasa või endine registreeritud partner tegutses töötaja või füüsilisest isikust ettevõtjana, kelle suhtes kehtisid kahe või enama liikmesriigi õigusaktid, kohaldatakse käesoleva määruse III jaotise 5. peatüki sätteid, et määrata kindlaks õigused Ühendkuningriigi õigusaktide alusel. Sellisel juhul tõlgendatakse nimetatud 5. peatüki viiteid „kindlustusperioodidele“ viidetena kindlustusperioodidele, mis on täitunud

(i) abikaasal, registreeritud partneril, endisel abikaasal või endisel registreeritud partneril, kui nõude on esitanud:

- abielus olev isik või registreeritud partner, või
- isik, kelle abielu või kooselu on lõppenud muul põhjusel kui abikaasa või registreeritud partneri surm, või

(ii) endisel abikaasal või registreeritud partneril, kui nõude on esitanud

- lehestunud naine või mees või registreeritud partner, kellel vahetult enne pensioniiga ei ole õigust saada lehestunud lapsevanema toetust, või
- lehestunud naine, kelle mees suri enne 9. aprilli 2001, kellel vahetult enne pensioniiga ei ole õigust saada lehestunud ema toetust, lehestunud lapsevanema toetust või lesepensioni, või kellel on ainult õigus saada vastavalt käesoleva määruse artikli 52 lõike 1 punktile b arvestatud vanadusega seotud lesepensioni, ning seetõttu tähendab „vanadusega seotud lesepension“ vastavalt 1992. aasta sotsiaalkindlustusmaksude ja hüvitiste seaduse jaotisele 39(4) lesepensioni maksmist vähendatud määral.

Seda punkti ei kohaldata isikutele, kes jõuavad pensioniikka 6. aprillil 2016 või pärast seda.

2. Käesoleva määruse artikli 6 kohaldamisel hooldustoetust, hooldajatoetust, invaliidi ülalpidamistoetust ja isikliku sõltumatuse toetust reguleerivate sätete suhtes võetakse teise liikmesriigi kui Ühendkuningriik territooriumil täitunud töötamise, füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsemise või elamisperioodi arvesse niivõrd, kui see on vajalik täitmaks nõutava Ühendkuningriigis viibimise perioodi tingimust enne kuupäeva, mil esmakordselt tekib õigus saada kõnealust hüvitist.“;

ii. punkt 4 asendatakse järgmisega:

„4. Käesoleva määruse artikli 46 kohaldamisel, kui asjaomasel isikul on invaliidsusega lõppev töövõimetus ajal, kui tema suhtes kehtivad teise liikmesriigi õigusaktid, võtab Ühendkuningriik 1992. aasta sotsiaalkindlustusmaksete ja hüvitiste seaduse paragrahvi 30A (5), 2007. aasta hoolekandesüsteemi reformi seaduse 1. osa või vastava Põhja-Iirimaa õigusnormi alusel arvesse kõiki perioode, mille jooksul isik on töövõimetus tõttu saanud

i) rahalisi haigushüvitisi või nende asemel palka või

ii) hüvitisi käesoleva määruse III jaotise 4. ja 5. peatüki tähenduses, mis on antud kõnealusele töövõimetusle järgnenud invaliidsuse tõttu teise liikmesriigi õigusaktide alusel,

nii nagu oleksid need lühiajalise töövõimetus hüvitise, mida makstakse vastavalt 1992. aasta sotsiaalkindlustusmaksete ja -hüvitiste seaduse paragrahvidele 30A (1)-(4) või töövõimetus toetuse (hindamisetapp), mida makstakse 2007. aasta hoolekandesüsteemi reformi seaduse 1. osa või vastava Põhja-Iirimaa õigusnormi alusel, perioodid.

Käesoleva sätte kohaldamisel võetakse arvesse üksnes perioode, millal isik oleks olnud töövõimetu Ühendkuningriigi õigusaktides määratletud tähenduses.“

7. XI lisa järele lisatakse järgmised lisad:

„XII LISA

PIKAAJALISE HOOLDUSE HÜVITISED, MIDA ANTAKSE ERANDINA ARTIKLI
33A LÕIKEST 2

(Artikli 33a lõige 2)

AUSTRIA

Pikaajalise hoolduse rahalisi hüvitisi (föderaalne pikaajalise hoolduse hüvitise seadus, BGBl. I nr 110/1993 (muudetud kujul)), mida antakse tööõnnetuste või kutsehaiguste puhul, koordineeritakse III jaotise 2. peatüki (tööõnnetus- ja kutsehaigushüvitised) alusel.

PRANTSUSMAA

a) Pideva hoolduse hüvitist (sotsiaalkindlustusseadustik, artikkel L.355-1) koordineeritakse III jaotise 4. peatüki (invaliidsushüvitised) või 5. peatüki (vanadushüvitis) alusel, olenevalt sellest, millisele hüvitisele makstakse hooldushüvitist lisaks.

b) Pideva hoolduse lisahüvitist (sotsiaalkindlustusseadustik, artikkel L.434-2) koordineeritakse III jaotise 2. peatüki (tööõnnetus- ja kutsehaigushüvitised) alusel.

SAKSAMAA

Pikaajalise hoolduse hüvitisi, mida antakse tööõnnetuste ja kutsehaiguste korral (Saksa sotsiaalseadustiku VII raamatu paragrahv 44), koordineeritakse III jaotise 2. peatüki (tööõnnetus- ja kutsehaigushüvitised) alusel.

POOLA

Lisahooldushüvitist (17. detsembri 1998. aasta seadus, milles käsitletakse sotsiaalkindlustusfondist makstavaid vanadus- ja invaliidsushüvitisi) koordineeritakse III jaotise 4. peatüki (invaliidsushüvitised) või 5. peatüki (vanadushüvitis) alusel olenevalt sellest, millisele hüvitisele makstakse hooldushüvitist lisaks.“;

„XIII LISA

RAHALISED PEREHÜVITISED, MIS ON ETTE NÄHTUD LAPSE KASVATAMISE AJAL SISSETULEKU ASENDAMISEKS

(Artikkel 68b)

1. osa Rahalised perehüvitised, mis on ette nähtud lapse kasvatamise ajal sissetuleku asendamiseks¹¹

(Artikli 68b lõige 1)

11 Iirimaa, Kreeka, Küpros, Madalmaad, Malta ja Ühendkuningriik märkisid, et ühtegi nende perehüvitist ei saa pidada rahaliseks perehüvitiseks, mille eesmärk on asendada sissetulekut lapse kasvatamise ajal (käesoleval joonealuse märkusel on ainult teavitamise eesmärk ja seda ei lisata lõplikku teksti, kui see avaldatakse Euroopa Liidu Teatajas).

AUSTRIA

- a) Kindlamääraline lapsehooldushüvitis (lapsehooldushüvitise seadus, 2001/103)
- b) Töötulu asendav lapsehooldushüvitis (lapsehooldushüvitise seadus, 2001/103)
- c) Partnerihüvitis (lapsehooldushüvitise seadus, 2001/103)

BELGIA

Õigus vanemapuhkusele tööst eemaloleku ajal (29. oktoobri 1997. aasta kuninglik dekreet, milles käsitletakse vanemapuhkuse kehtestamist töölt eemaloleku ajal)

BULGAARIA

- a) Rasedus- ja sünnitushüvitis (sotsiaalkindlustusseadustik, avaldatud 17. detsembri 1999. aasta ametlikus väljaandes nr 110, jõustus 1. jaanuaril 2000) alates lapse kuuekuuseks saamisest
- b) 2–5aastase lapse lapsendamisel makstav hüvitis (sotsiaalkindlustusseadustik, avaldatud 17. detsembri 1999. aasta ametlikus väljaandes nr 110, jõustus 1. jaanuaril 2000)
- c) Väikelapse hooldamise hüvitis (sotsiaalkindlustusseadustik, avaldatud 17. detsembri 1999. aasta ametlikus väljaandes nr 110, jõustus 1. jaanuaril 2000)

TŠEHHI VABARIIK

Vanemahüvitis (riiklike sotsiaaltoetuste seadus nr 117/1995 Coll. (muudetud kujul))

TAANI

- a) Töötasu hüvitis (sünnitushüvitiste tasakaalustamise kord erasektoris) alates 15. nädalast pärast sünnitust.
- b) Rahalised sünnitus- ja isadushüvitised (sünnituspuhkuse ja -hüvitiste saamise õigust käsitlev konsolideerimisseadus), mida makstakse alates 15. nädalast pärast sünnitust.

EESTI

Vanemahüvitis (15. juuni 2016. aasta perehüvitiste seadus)

SOOME

Vanemahüvitis (ravikindlustusseadus, 1224/2004)

PRANTSUSMAA

- a) Lapsehoolduse eesmärgil vabal valikul töölkäimise katkestamise või tööaja vähendamise korral makstav hüvitis (enne 1. jaanuari 2015. aastal sündinud või adopteeritud laste puhul) (2004. aasta sotsiaalkindlustuse rahastamise seaduse artikkel 60-II)
- b) Jagatud lapsehooldushüvitis (PREPARE) (1. jaanuaril 2015. aastal või hiljem sündinud laste puhul) (4. augusti 2014. aasta seaduse nr 2014-873 (naiste ja meeste tegeliku võrdõiguslikkuse kohta) artikkel 8-I-7°)

SAKSAMAA

Vanemahüvitis (vanemahüvitise ja vanemapuhkuse seadus)

UNGARI

Lapsehooldustasu (1997. aasta LXXXIII seadus kohustusliku tervisekindlustussüsteemi teenuste kohta)

ITAALIA

Vanemapuhkuse hüvitis (26. märtsi 2001. aasta seadusandlik dekreet nr 151)

LÄTI

Vanemahüvitis (6. novembri 1995. aasta haigus- ja sünnituskindlustuse seadus)

LEEDU

Lapsehooldushüvitis (Leedu Vabariigi 21. detsembri 2000. aasta haigust ja sünnitust hõlmava sotsiaalkindlustuse seadus nr IX-110 (muudetud kujul))

LUKSEMBURG

Asendussissetulek vanemapuhkuse ajal (3. novembri 2016. aasta seadus vanemapuhkuse reformi kohta)

POOLA

- a) Vanemapuhkuse ajal lapse hooldamiseks ette nähtud perehüvitise lisahüvitis (28. novembri 2003. aasta perehüvitiste seadus)
- b) Vanemahüvitis (28. novembri 2003. aasta perehüvitiste seadus)

PORTUGAL

- a) Vanemahüvitis (9. aprilli 2009. aasta dekreet-seadused nr 89/2009 ja nr 91/2009) alates seitsmendast nädalast pärast sünnitamist
- b) Pikendatud vanemahüvitis (9. aprilli 2009. aasta dekreet-seadused nr 89/2009 ja nr 91/2009)
- c) Lapsendamishüvitis (9. aprilli 2009. aasta dekreet-seadused nr 89/2009 ja nr 91/2009)

RUMEENIA

Igakuine lapsehooldushüvitis (valitsuse 8. detsembri 2010. aasta erakorraline määrus nr 111 vanemapuhkuse ja igakuise lapsehooldushüvitise kohta, sisaldab hilisemaid muudatusi ja täiendusi)

SLOVAKKIA

Vanemahüvitis (vanemahüvitise seadus nr 571/2009 (muudetud kujul))

SLOVEENIA

- a) Vanemahüvitis (vanemakaitse ja perehüvitiste seadus, ametlik väljaanne 26/14 ja 15/90, ZSDP-1)
- b) Vanemahüvitis (vanemakaitse ja perehüvitiste seadus, ametlik väljaanne 26/14 ja 15/90, ZSDP-1)

ROOTSI

Vanemahüvitis (sotsiaalkindlustuse seadus)

osa: liikmesriigid, kus artiklis 68b osutatud perehüvitised on ette nähtud täies ulatuses

(Artikli 68b lõige 2)

EESTI

SOOME

LEEDU

LUKSEMBURG

ROOTSI.“